UFO-DEBAT

SUFOI ©

ufo-nyt

27. årg. Mar/Apr. 1985 Nr. 2

UFO med vægt på!

En politibetjents skæbne

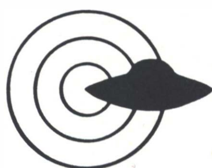
Nødlandede ufonauter?

UFO standser tog

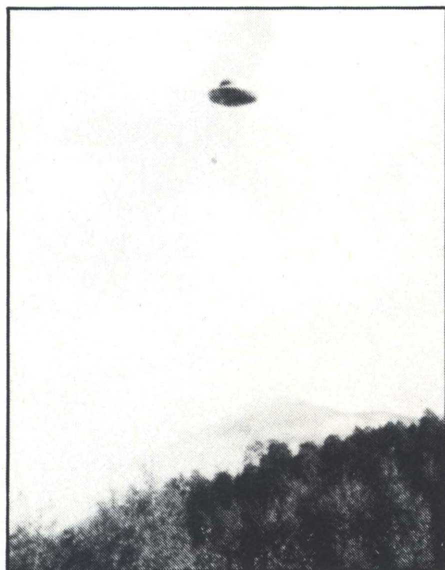
Abonnement 130 kr. årligt · Løssalg 26 kr. pr. nummer

ufo-nyt

27. årg. Mar/Apr. 1985 Nr. 2

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE
(01) 69 88 06

FORSIDEN:
Dette billede er taget i Norge den 19. august 1983 af Pål Kristian Vaag ud for hans hjem i Aure.
Copyright: Verdens Gang (VG).
Bringes med tilladelse.

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

INDHOLD: SIDE

SUFOI reg. nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

ABONNEMENT:
UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af abonnementsprisen DKr. 130,- for 1985 til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Abonnementspris for Grønland og lande uden for Skandinavien er DKr. 165,-.

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

FÆLLESABONNEMENT MED VISION

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 30, hvis De også tegner abonnement på tidsskriftet VISION. Det vil sige, at UFO-NYT plus VISION 1985 samlet koster kr. 240. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at Abonnementet bliver registreret hos VISION.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

LEDER

Kedeligt - ?

Af Jørgen Bengtvig

Nogle medlemmer opsiger deres abonnement på UFO-NYT, fordi de mener, at bladet er blevet kedeligt.

De mener, vi skriver alt for meget om gamle sager, ufo-forfalskninger, møder og kongresser og alt om den »ægte« vare.

Der sker intet af ufo-interesse noget sted i verden. Vi modtager hver måned mellem 15 og 20 tidsskrifter og breve fra en lang række organisationer og foreninger over hele verden, og alle gør, som de abonnenter, der forlader os, de råber på den »ægte« vare. De få observationer der er, kan for 98% vedkommende forklares som naturlige fænomener, sommetider set under usædvanlige omstændigheder, andre gange grundet observatørernes manglende kendskab til stjerner, planeter og satelliter.

Da SUFOIs politik er, kun at offentliggøre observationer, som vi, selv efter grundig undersøgelser, ikke kan forklare, er der faktisk kun de »kedelige« emner tilbage. Rent bortset fra at vi i dette nummer bringer mindst 3 hændelser ingen har kunnet give en god forklaring på.

Måske er vi blevet for dygtige.

I 1958 var 98% af observationerne ufoer og 2% kendte fænomener, i dag er det omvendt, der er det de 98% der er kendte fænomener.

Vort erfaringsgrundlag er, gennem de godt 25 år SUFOI har eksisteret, blevet større og bedre, og derfor kan vi forklare meget mere.

Desuden mener vi, at referater fra møder, især med udenlandske foreninger og organisationer, har en vis interesse.

For det første for at vise, at vi ikke kun arbejder i vor egen lille »sandkasse«, men hjælper og får hjælp fra hele verden. Og for det andet, for at fortælle, at det ikke kun er os ufoerne »sulter«, men at det er tilfældet overalt på jorden i øjeblikket. Og vi kan jo ikke opfinde observationerne selv — vel!

Så vores troværdighed vist gået fløjten, hvis vi gjorde det.

Vi kunne selvfølgelig skrive om flere af de observationer, vi har kunnet forklare, men ville det ikke være lidt trist, og ensformigt?

Vi har overfor medlemmerne forpligtiget os til at være alsidig, og vi ville inderligt gerne bringe mange sider med observationer og nærkontakter fra ind- og udland, men da ufoerne nu ikke vil »samarbejde«, må vi bringe det »kedelige« stof, vi gør for tiden.

Blot disse mange ord, for at fortælle, at det ikke *kun* er vores skyld, at UFO-NYT virker »kedeligt«.

□

FRANKRIG

Gepans mest betydningsfulde sag (2)

I anden og sidste del af hændelsen omkring Renato Nicolai, er vi nået til selve undersøgelserne. Gepan bad 4 forskellige laboratorier om at undersøge jordprøverne fra det formodede landingssted i Trans-en-Provence. En af experterne konkluderede: »Den måde bladene var på kan ikke sammenlignes med noget, der er kendt på vores planet.«

De fysiske spor

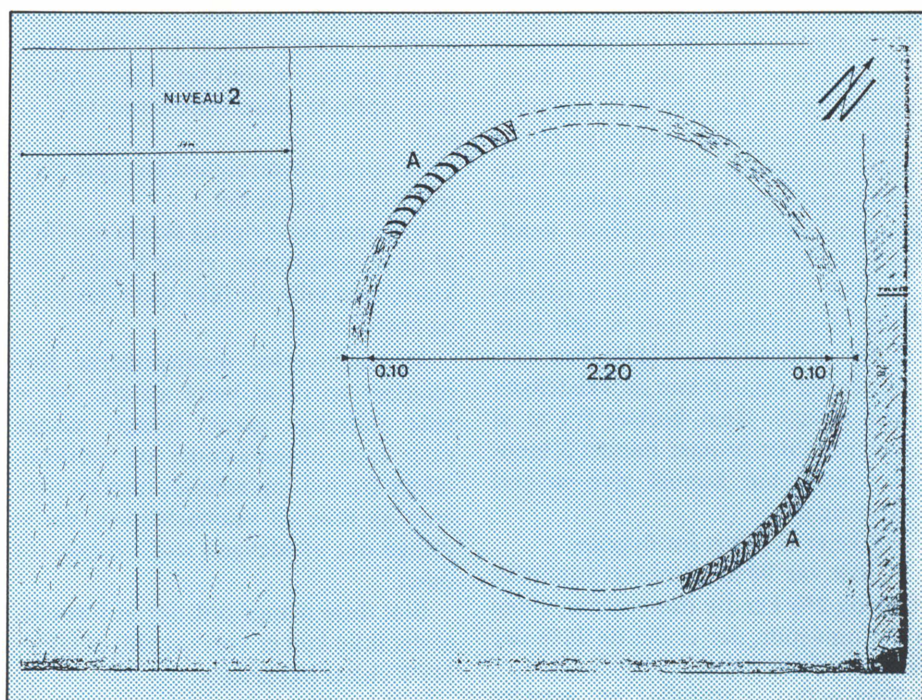
Henimod slutningen af besøget tog Renato Nicolai folkene fra GEPAN med ud til det formodede landingssted, hvor der var spor umiddelbart efter fænomenet var lettet.

Disse spor blev gjort til genstand for en større undersøgelse, fotografering og indsamling af prøver både fra jordbunden og vegetationen. Disse prøver blev senere sendt til laboratorieanalyse.

Mærkerne

Mærkerne i estradens (niveau 1) jordbund var tæt ved den sydøstlige indkørsel ikke så langt fra terrassevæggen, og kun 22 m fra det træ, over hvilket Renato Nicolai fik øje på objektet. Selve landingsområdet er beskrevet af både politiet, GEPAN og Gruppe XYZ.

Fredag den 9. januar foretog det lokale politi en undersøgelse af aftrykkene. I politirapporten står blandt andet: »*Vi bemærkede, at der var to koncentriske cirkler, den ene med en diameter på 2,20 m og den anden med en diameter på 2,40 m. De to cirkler er inden i hinanden med en afstand på 10 cm. To steder mellem de to cirkler er der områder, som er sortstribede.*« (Se A på tegning)

Nogle dage senere kom Gruppe XYZs undersøger med en noget andet beskrivelse. I stedet for de to cirkler, så han et hesteskoformet aftryk med meget ensartede striber, som om de var lavet med en metalform. I de stribede områder var al vegetationen borte.

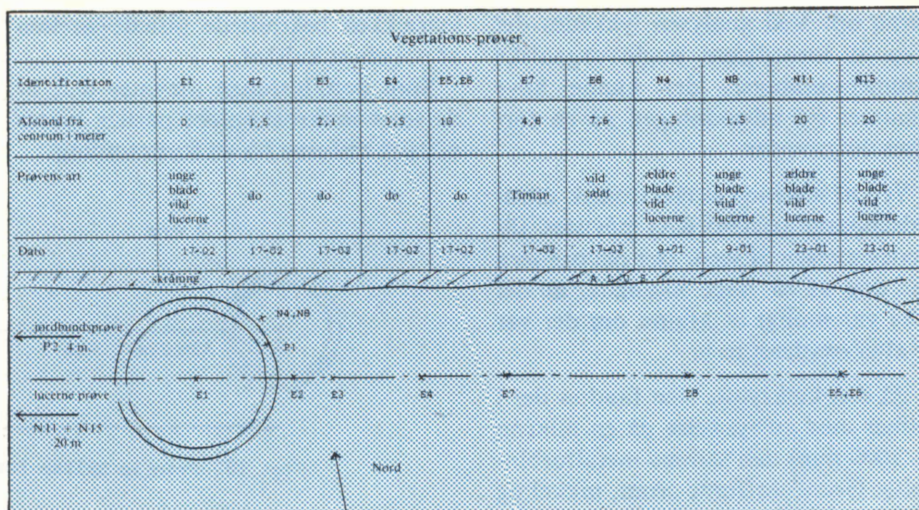
Den 17. februar, eller 40 dage efter observationen, var aftrykkene stadigvæk synlige, selvom det havde regnet i den mellemliggende tid. En af grundene til, at aftrykkene stadig var synlige, var måske den, at dette område ikke blev anvendt til noget, og derfor næsten aldrig kom nogen

Man kunne stadig se et område af cirklerne, hvor jordskorpen var sammenpresset i omkring en centimeters dybde. Nogle steder var denne krone eller korana, om man vil, dog lettere eroderet.

Prøverne

På dette formodede landingssted var der blevet foretaget flere forskellige undersøgelser:

- Den 9. januar indsamlede politiet adskillige jordbundsprøver.
- Den 23. januar indsamlede politiet flere prøver af vegetationen i indtil 20 meters afstand fra landingsstedet efter ønske fra det biokemiske laboratorium, der analyserede prøverne.
- Den 17. februar indsamlede GEPAN otte prøver af vegetatio-

Vegetations-prøver

Identification	E1	E2	E3	E4	E5,E6	E7	E8	N4	N8	N11	N15
Afstand fra centrum i meter	0	1,5	2,1	3,5	10	4,8	7,6	1,5	1,5	20	20
Prøvens art	unge blade vild lucerne	do	do	do	do	Timian	vild salat	ældre blade vild lucerne	unge blade vild lucerne	ældre blade vild lucerne	unge blade vild lucerne
Dato	17-02	17-02	17-02	17-02	17-02	17-02	17-02	9-01	9-01	23-01	23-01

nen blandt de vildtvoksende planter. Afstanden mellem disse prøver og cirklens centrum blev opmålt og kan ses i figuren. Alle disse prøver blev sendt til laboratorieundersøgelse.

Indsamlede data

Meteorologiske data

På observationstidspunktet den 8. januar 1981 omkring kl. 17.00 var de meteorologiske forhold som følger:

- Temperatur: 6,8°
- Fugtighed: 30%, ingen nedbør.
- Vind: Sydøst, 2 m/sek.
- Skydække: 2/8
- God sigt.

Det regnede en del i løbet af weekenden den 10. og 11. januar, hvorimod der ikke faldt yderligere regn i perioden frem til den 17. februar, da GEPAN besøgte stedet, hvilket betød at aftrykkene forblev nogenlunde intakte, så GEPAN kunne indsamle prøver fra dem.

Lufttrafik

Efter en forespørgsel både hos de civile og de militære myndigheder angående lufttrafik i området, lykkedes det efter en vanskelig efterforskning at få oplyst, at der kun havd været en helikopter i området den 8. januar. Den fløj i ca. 200 meters højde omkring kl. 16.30.

Andre oplysninger

I området syd for Trans-en-Provence har den franske hær et af sine største øvelsesområder Camp Jouvan. Der blev derfor lettet en forespørgsel til de militære myndigheder, om der havde været nogen aktivitet i området den 8. januar. Den eneste aktivitet, der havde været i tiden omkring observationstidspunktet, var et skud i lav bane med en øvelsesgranat mod et mål ca. 25 km nord for Trans-en-Provence.

Analyse af jordbundsprøverne

Først blev jordbundsprøverne gransket uden hjælpemidler, derefter blev de undersøgt i mikroskop.

De første undersøgelser fandt sted i GEPANs eget laboratorium.

Derefter blev andre prøver sendt til flere forskellige laboratorier for at man kunne få en dobbeltkontrol på samtlige prøver. På disse laboratorier blev prøverne både underkastet fysiske og kemiske analyser for:

- at bestemme prøvernes struktur og sammensætning.
- at analysere og forklare eventuelle forskelle i sammensætning, struktur o.s.v. prøverne imellem, for på den måde at finde ud af hvilken påvirkning, de havde været udsat for (mekanisk, termisk, radioaktiv o.s.v.).

Fotografierne blev undersøgt i et optisk mikroskop, hvilket resulterede i to eller tre forstørrelser.

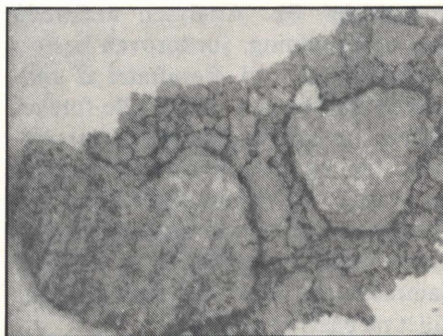

Foto nr. 14.

Dette foto gav to oplysninger:

a) Jorden var stærkt sammenpresset med en skorpe på 6-7 mm, hovedsagligt bestående af kalcium, og så tæt sammenpresset, at der kun var meget få spor af vegetation.

b) De kurvede linier på overfladen var meget tydelige og viste, at noget var blevet slæbt hen over jorden, lige som om der var blevet brugt sandpapir.

Foto nr. 15. Forstørrelse = 6,4 gange.

Foto nr. 15.

Foto nr. 15 er en forstørrelse, på hvilken man kan se et lille stykke flintesten trykket ned i jorden. På dette stykke flint, kan man se, at der er brudlinier, der kan være opstået som følge af enten en mekanisk påvirkning eller varme.

Den højre side af fotoet er lidt mørkere og indeholder nogle spor af vegetation, som enten er sået eller begyndt at spire efter prøverne blev indsamlet.

Fysiske og kemiske analyser hos SNEAP laboratoriet

Dette laboratorium foretager altid de indledende analyser for GEPAN. Laboratoriet foretog to slags analyser. Ved den ene dannedes et sort bundfald og ved den anden dukkede stri-

Identification	Dato	Sted	Prøvens mål	Beskaffenhed	Mængde	Dybde for prøveudtagning
P 1	09.01.81	Mellem cirklerne	ca. 10 cm^2	2 plader overflade	100 g	2 cm 2
P 2	17.02.81	4 m fra cirklerne	ca. 10 cm^2	Lille skovlfuld løs overflade jord	200 g	overflade

berne op. Ved analysen lykkedes det ikke at identificere nogle organiske sammensætninger, der kunne have stammet fra udstødningen på en forbrændingsmotor.

Ved at anvende et elektronisk ultralydsapparat (CAMERA) påvistes tilstedeværelsen af jern. Det påviste jern var dog af så ringe mængde, at det ikke var muligt at afgøre om det var fri eller oxyderet jern.

På den kalkfyldte sten fandtes der i striber med en tykkelse på en mikron (1/1000 mm) den samme metalforbindelse. Grundstofferne crom, nikkel og mangan blev ikke fundet i prøverne.

ionrækken bekræftede tilstedeværelsen af polymert kulstof.

Som konklusionen nævntes det, at de sorte makroskopiske partier syntes at være resterne fra en forbrænding.

kringliggende jord, der er meget let og porøs.

Den termiske påvirkning

SNEAP laboratoriet mener, at jordbunden har været udsat for en varmepåvirkning samtidig med noget er gle-

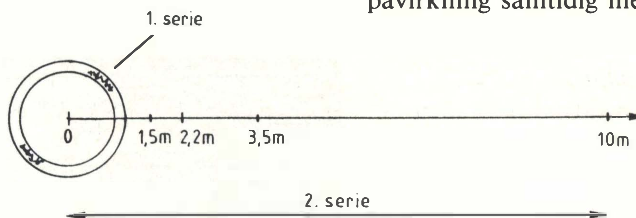

Fig. 10. Princip skitse for prøveindsamlingen

Mikroskopisk analyse af materialernes struktur udført på Paul Sebatier Universitetet i Toulouse

Der blev fundet tre kemiske sammensætninger: $BaCa\ (CO_3)_2$, $(CaO_2,\ 8H_20)$* og en mindre del Fe_3O_4 (jernoxid (rust)). Der blev fundet en større koncentration af stofferne i krystallisk form i prøve P1 end i prøve P2.

Analysen fra laboratoriet ved universitetet i Metz

Dette laboratorium fik til opgave at identificere indholdet i de tilsendte prøver. Der blev derfor foretaget en spektrometrisk analyse ved hjælp af et ionaktiveringsanalyser.

I prøverne fra cirklerne fandtes negative ioner og C_2H_2O*

Ionerne 63 og 79 er typiske for fosfat, og de negative spor antydede, at der var rester af visse typer polymert stof og stenolie.

Hovedbestandelen i de prøver, der var taget uden for cirklerne, var kalcium, hvorimod der kun fandtes natrium, magnesium og titanium i små mængder. Specielt fandtes slet ikke aluminium i de sorte partikler fra den omgivende jord. Andre fragmenter i

Analyse af jordbundsprøverne foretaget af laboratoriet ved universitetet i Pau

Dette laboratorium, der har specialiseret sig i fysiske-kemiske analyser af mineraler og organiske materialer, har siden det for fire år siden analyserede nogle måneprøver, CNES havde fået af NASA, ofte været brugt af CNES.

Ved de spektrometeranalyser, laboratoriet udfører, gøres brug af gnistudladning og masse-bestemmelser.

De jordbundsprøver, der blev analyseret her, var indsamlet andre steder end de jordbundsprøver, de andre laboratorier fik. Analysen afslørede intet af betydning, jordprøven bestod af almindeligt jord. Resultatet af analyserne blev, at der var en lille forskel mellem de prøver, de andre laboratorier fik, og den, hvor aflejringerne var synlige. De eneste stoffer, der var i synlig mængde, var zink og fosfat. laboratoriet forklarede, at de muligvis stammede fra noget sort maling fremstillet på basis af kulstof.

Hvad jordbundsprøverne viste

De analyser og de mikroskopiske undersøgelser, der blev foretaget på jordbundsprøverne, viste, at terrænet eller jordbunden på stedet, hvor Renato Nicolai hævder at have observeret fænomenet, gennemgik visse forandringer. For eksempel: Den mekaniske påvirkning.

Når man undersøger foto nr. 14 og 15, ser man et klart, mørkt område, der svarer meget nøje til de kurvede linier, der opstår når noget trampes ned. Samtidig er der et stykke flint, som ser ud til at være delt og har fået overfladen poleret. På samme sted er jorden blevet trykket. En jordprøve taget på dette sted viser, at jorden er meget hård med en skorpet overflade, hvilket ikke er tilfældet med den omdet henover jorden, da dens konsistens er mere kompakt under jern- eller jernoxydsporet, end den er ved siden af. Desuden er calciumcarbonat $CaCO_3$ partiklerne ikke aktive. Derfor må den temperatur, de blev udsat for højst have været 600°, for ved højere temperaturer skiller calciumcarbonat (kalkspat).

Laboratoriet ved universitetet i Ranguil forsøgte uden held at reproducere jordbundsprøvernes monokrystallisering ved at opvarme dem til 1000° i to timer.

Ved en kort opsummering af analyserne fås følgende:

- Jordoverfladen havde været udsat for et stort tryk (sandsynligvis som følge af en stor vægt).
- Der var sket visse ændringer i jordoverfladens struktur.
- Jordoverfladen var blevet opvarmet enten direkte eller som følge af trykket, men dog højst til 600°.
- Det var ved analyserne muligt at spore oxyderet jern, kalcium samt små mængder af fosfat og zink.

De biokemiske analyser af vegetationsprøverne

Indsamling af prøver

I princippet foregår indsamlingen af prøver ved, at man udvælger en art, et dyr eller en plante, i hvilken man så regner med at finde en serie økologiske »oplagringer«. Man tager først en prøve det sted, hvor »fænomenet« havde sit centrum. Derefter indsamler man så prøver langs en linie trukket ud fra dette centrum. De prøver, der er taget fjernest fra centrum, er lige så vigtige, som de, der er taget tættest på, fordi de giver et indtryk af påvirkningens størrelse, som falder gradvist med afstanden.

**Efter forespørgsel hos en biokemiker og en geokemiker, har det ikke været muligt at tyde de kemiske betegnelser. Ifølge kemikernes udsagn er sammensætningerne umulige. Derfor er betegnelserne muligvis skrevet forkert i den originale franske tekst. Dette er ihvertfald den forklaring redaktionen er nået frem til.*

De aktuelle prøver

I dette tilfælde, observationen den 8. januar 1981, bestod prøverne af en primitiv eller vildtvoksende lucerne plante, *medicago minima*. Der blev indsamlet to serier prøver:

- af politiet fra Draguignan den 9. januar i et af mærkerne 1,50 m fra centrum, og den 23. januar 20 m fra centrum.
- af GEPAN den 17. februar, hvor man anvendte fænomenets centrum som udgangspunkt og tog prøver langs en linie 10 m fra dette centrum.

Konklusion

Ifølge den beretning, Nicolai Renato gav, fandt observationen sted i fuldt dagslys med en afstand til objektet på omkring 30 m. Observationen varede ca. 12 sekunder, hvoraf objektet stod stille det meste af tiden.

Undersøgelsen viste ikke klart, hverken under samtalerne med vidnet eller i hans adfærd, nogen tegn på, at det fra hans side var opdigt eller overdrivelse eller en mental forstyrrelse, som kunne have sat spørgsmåltegn ved hans beretnings ægthed. Selvom man hverken kan modbevise hans beretning eller bevise han er sindsforvirret eller lyver, kan man heller ikke betragte beretningen som et egentlig bevis.

Med hensyn til de påståede aftryk i jordbunden blev der udført en fysisk analyse af de indsamlede jordbundsprøver. På grund af de særlige forhold, der var i området, var det ikke muligt at foretage en nøjagtig analyse af jordbunden de steder, hvor den havde været udsat for tryk og varme. Det var ikke destomindre muligt, på en kvalitativ måde, at påvise, der havde fundet noget usædvanligt sted, og at dette havde efterladt spor i terrænnet som følge af sin vægt og en varmeudvikling, og måske endda bevirket, at der var sket en ændring med mineralerne i jordbunden. De mulige forklaringer på disse aftryk og afskrabninger er dog for forskellige og for svævende til, de kan betragtes som en definitiv bekræftelse på observatørens beretning.

De biokemiske analyser drejede sig udelukkende om faktorerne fotosyntese, fedtstoffer, sukker og aminosyrer. Der dukkede en del forskelle op blandt de prøver, der var taget tæt på det påståede landingssted, og de prøver, der var taget længere væk fra stedet. I de fleste tilfælde aftager ødelæggelserne eller ændringerne med afstanden. Dog var de aktuelle resultater og den viden, man fik ud fra de aktuelle deformationer hos planterne, alt for spredt, til at der kunne tegnes et korrekt billede af, hvad der var sket. På nuværende tidspunkt er det derfor ikke muligt at tolke disse resultater.

Der er dog andre ting, der lige som bekræfter, at der skete noget særligt på dette sted, dog står der endnu tilbage at vise, om det har nogen forbindelse til observatørens beskrivelse.

Der er faktisk en konstant balance mellem disse to mål: at det lykkes at bevise om beretningen er »sand« eller om den er »usand«, eller at det lykkes at forstå, hvordan hændelsen rent fysisk fandt sted. Men vi må dog ikke glemme, at disse to perspektiver ikke er uforenelige, men kan forbindes med hinanden i den videnskabelige proces' centrum. Ved en bedre forståelse kan vi bevise, og »beviserne« bidrager gennem den fysiske analyses klare og præcise resultater til en bedre forståelse.

På nuværende tidspunkt er vores fortolkning utydelig, og det forbliver den så længe, den ikke er fremlagt for et forskningsprogram, der er systematisk i sin fremstilling af de store grupper af fysisk-kemiske vekselvirkninger.

Derfor må en undersøgelse som denne stille flere spørgsmål, end den besvarer, og på nuværende tidspunkt ser spørgsmålene ud til at være tydelige, samtidig med, de viser den vej, vi må følge fremover. Denne GEPAN undersøgelse er den mest betydningsfulde til dato.

Kilde:
CNES/GEPAN Note Techique nr. 16
(MUFON UFO Journal nr. 193, marts 1984)

Oversættelse:
Flemming Rasmussen

Efterskrift

I den parisiske avis France-Soir skrev journalisten Jean-Yves Casgha den 19. november 1983 om Renato Nicolai sagen efter at have interviewet dr. Bounias, der foretog en del analyser af nogle indsamlede prøver fra vegetationen. Han citerede dr. Bounias for at have sagt:

»*Vi arbejdede med nogle meget unge blade. Deres anatomiske og fysiologiske data var, som det var karakteristisk for blade af deres alder. Imidlertid var deres biokemiske karakteristika som for meget gamle blade. Og dette kan ikke sammenlignes med noget, der er kendt på vores planet.*

Vi fandt forskellene tilstrækkelige nok til at resultaternes statistiske significant er uomstødelig. Alt hvad vi kan sige er, at der sket noget helt specielt Vi har studeret fænomenets effekt. Vi kender ikke dets præcise natur, eller når alt kommer til alt, dets årsag.«

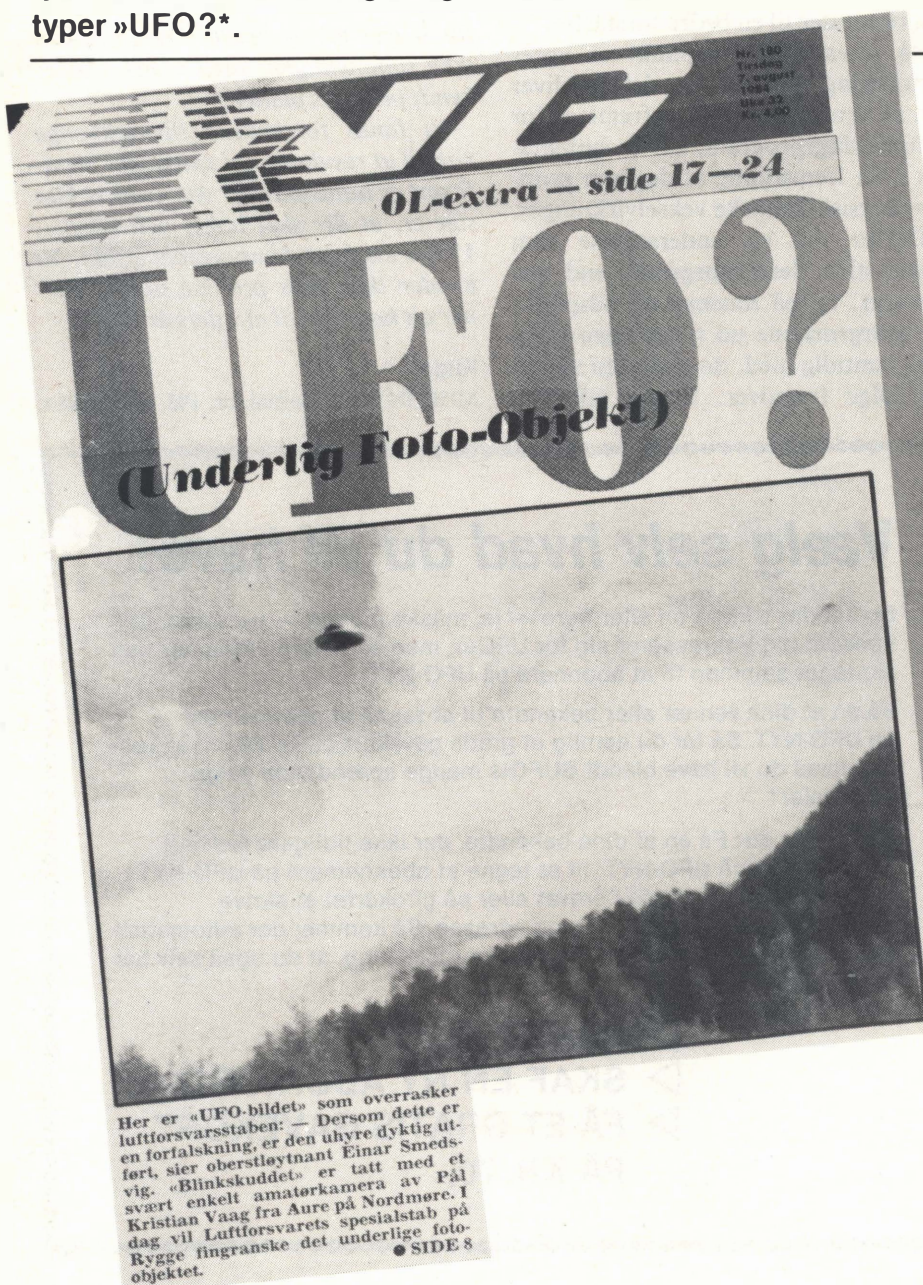
Kilde:
MUFON UFO Journal, nr. 193, marts 1984.

NORGE

UFO med vægt på!

Af Kim Møller Hansen

Der var sensationer i luften, da SUFOIs Alarmcentral blev ringet op af Jan S. Krogh fra NIVFO tirsdag den 8. august 1984. Den store norske avis Verdens Gang (VG) havde dagen før ryddet hele forsiden og bragt et stort farvefoto under de fede typer »UFO?«.

VG

OL-extra — side 17—24

UFO?

(Underlig Foto-Objekt)

Her er «UFO-bildet» som overrasker luftforsvarsstaben: — Dersom dette er en forfalskning, er den uhyre dyktig utført, sier oberstløytnant Einar Smedsvig. «Blinkskuddet» er tatt med et svært enkelt amatørkamera av Pål Kristian Vaag fra Aure på Nordmøre. I dag vil Luftforsvarets spesialstab på Rygge fingranske det underlige fotoobjektet. ● SIDE 8

Ifølge VG var billedet taget den 19. august 1983 af en ung mand ved navn Pål Kristian Vaag ved byen Aure i Nordmøre (ca. 100 km vest for Trondheim). Vaag fortalte til VG, at:

»Det store luftfartøjtøyet beveget seg langsomt nedover åsryggen. Jeg trodde ikke mine egne øyne — men fikk summet meg og sprang inn etter kamera. Like etter at jeg tok bildet, forsvandt romskipet som et lyn.«

VG kunne også bringe den første ekspertudtalelse. Oberstløjtnant Einar Smedsvig i luftforsvarets stab i Huseby ved Oslo, skulle efter en foreløbig vurdering have sagt:

»Dersom dette er en forfalskning, er den uhyre dyktig utført. Om bildet er ekte og perspektivene i bildet stemmer, så er den flyvende gjenstanden større enn et vanlig jagerfly, og den befinder seg et godt stykke over bakken.«

Samme dag, som SUFOI blev kontaktet af NIVFO og orienteret om sagen, havde VG igen nyt i sagen. Under overskiften »Eksperter Forbløffet« kunne journalist Jan Ove Ekeberg berette, at billedet havde været hos »Luftforsvarets bildetydere« på Rygge Flyvestation. Kaptajn Kåre Kvamme citeres for følgende udtalelse:

»Alt på bildet ser ut til å stemme. Lyset faller riktig inn på den flyvende gjenstanden. Proporsjoner og vinkler ser riktige ut. Skarpheten i bildet er forbløffende.

En fotomontasje er utelukket.

Nei, jeg kan ikke se ut fra bildet, at det er forfalsket. Jeg tror at det er helt umulig fototeknisk å bevise hverken det ene eller andre.«

Jan S. Krogh interviewer Pål Kristian Vaag (th.) den 11. august 1984.

Kvamme lagde dog ikke skjul på, at han var meget skeptisk angående billedets ægthed.

Selv om VG er kendt for at køre en journalistisk linie, der i høj grad ligner vort hjemlige Ekstra Bladets, var det dog usædvanligt, at man brugte så megen spalteplads på et formodet UFO-foto.

NIVFO besluttede at følge sagen op og kontaktede derfor SUFOI for at høre om vi kunne hjælpe. Et sæt af SUFOIs rapportskemaer blev ekspres sendt til Jan Krogh, der den følgende lørdag ville intervieve Vaag, som på dette tidspunkt aftjente sin værnepligt ved Setermoen.

NIVFO kontaktede også journalist Jan Ove Ekeberg ved VG for at få flere oplysninger i sagen og evt. være med til at opklare den. Det blev aftalt, at Jan Ove Ekeberg skulle drage til Trondheim med Vaags billede, så NIVFOs folk kunne se nærmere på sagen. VG var på dette tidspunkt meget ivrig efter at få såkaldte »ekspertudtalelser« om Vaag-billedet, da sagen nu var blevet »godt stof«.

På et tidspunkt var det endda på tale, at VG ville leje et fly og sende en journalist til Danmark, hvis SUFOI kunne analysere billedet. Men da vi på daværende tidspunkt ikke havde mulighed for at få det computer-analyseret, blev det ikke til noget.

VGs besøg hos NIVFO blev heller ikke til noget. VG havde i stedet for opsøgt Norges Tekniske Høgskole i Trondheim, og resultatet af dette besøg kunne man læse om i VG lørdag den 11. august. Det originale negativ var blevet undersøgt under et elektronmikroskop, der normalt benyttes til metallurgisk forskning. Det var derfor meget forudsigeligt, at forsker Jarle Hjelen ved NTH-SINTEF kom med følgende udtalelse:

Det er lite eller ingenting jeg kan si om bildet. Elektronmikroskopet kan i det hele tatt fortelle lite om dette bildet. Jeg kan desverre ikke avsløre noe.«

Pål Kristian Vaags egen beretning

Lørdag den 11. august 1984 drog Jan S. Krogh og Bjørn Erlandsen fra NIVFO-NORD til Setermoen, hvor de interviewede Vaag, der aftjente værnepligten her.

Den 21. årige Vaag fortæller:

Jeg satt på trappa hjemme og knytte skolissene da et objekt kom ned lia i

6 — Onsdag 8. august 1984 — VG

UFO

EKSPERTER FORBLØFFET

Av JAN OVE EKEBERG

Luftforsvarets bildetydere klarte ikke å avsløre UFO-bildet som Pål Kristiau Vaag tok hjemme på tunet på Nord-Møre i august i fjor, da VG brakte fotografiet til Rygge flystasjon i går. — Teknisk kan vi ikke sette fingeren på noe, sier kaptein Kåre Kvamme.

Alt på bildet ser ut til å stemme. Lyset faller riktig inn på den flyvende gjenstanden. Proporsjoner og vinkler ser riktige ut. Skarpheten i bildet er forbløffende. En fotomontasje er utelukket.

— Nei, jeg kan ikke se ut fra bildet at det er forfalsket. Jeg tror at det er helt umulig fototeknisk å bevise hverken det ene eller andre, sier Kvamme. Han legger ikke skjul på at han fortsatt er svært skeptisk til ektheten av bildet.

Kastet opp?

— Den eneste muligheten er at noe er kastet ut i lufta og at fotografen har fulgt objektet perfekt da bildet ble knipset, ellers ville bildet ha blitt uskarpt. Noe slikt krever stor dyktighet, eller utrolig flaks.

Kvamme sier at han selv har laget et like godt UFO-bilde som det Vaag har tatt. — Men jeg brukte mye avansert fototeknisk utstyr for å få det til, sier han.

Uoppklart

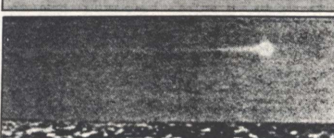
Hverken kaptein Kvamme eller kollegaene på fotoavdelingen på Rygge stiller seg helt avvisende til UFO.

— Ved flere anledninger har ukjente luftfartøyer blitt tatt inn på militære og sivile radarsystemer. Det er blitt fastslått at det ikke kan dreie seg om vanlige fly eller helikoptre, men hva luftfartøyene egentlig var, er aldri blitt oppklart, sier Kvamme.

INTERESSANT: — Interessant, var første kommentar VG fikk da luftforsvarets bildetydere gransket Vaags underlige flyvende objekt. Selv etter nitid gransking kunne ikke ekspertene sette fingeren på noe. Her er kaptein Kåre Kvamme og fenrik Bjørn Erik Engvin. Foto: NILS BJÅLAND

OPPKLART

AVSLØRT: Oppe i høyre hjørne av dette bildet ser du det en forbløffet dansk fotograf trodde var en UFO.

Takket være ny teknikk blir UFOen avslørt. Bildet som er tatt ved Fænø blir først sendt til computeranalyse.

«Fargekoding» av det danske bildet gir til slutt forklaringen. Det avsløres et hull i objektet. Og UFOen avsløres rett og slett som en kjemikaliedråpe på filmen.

UOPPKLART

Den ferskeste uoppklarte UFO-observasjonen i Norge ble gjort av fem funksjonærer ved værvarslingskontoret og flyveledelsen ved Bodø lufthavn.

16. januar 1983 så de en avlang, sylindrisk gjenstand som solen speilet seg i. Gjenstanden kom i retning sydsydvest. Alle fem gransket gjenstanden i kikkert.

Først trodde de at det dreide seg om et fly som kom inn i skarp vinkel. Det viste seg ikke å være tilfelle.

Grunnen til at de fem reagerte, var at gjenstanden ble stående stille i luften. Den sto der i to-tre minutter, før den forsvant bak en skybanke.

VG-UFO'en

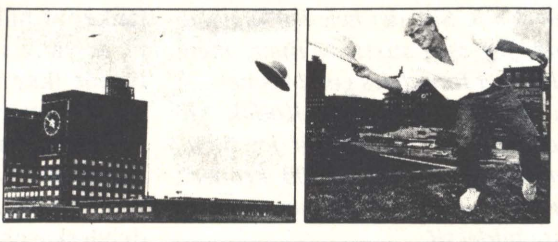
Oj, oj. En UFO svever gjennom Oslo sentrum med Rådhuset i bakgrunnen. Men det er ikke den samme som ble fotografert på Nordmøre av Pål Kristian Vaag.

Dette er VGs egen UFO. Det er en tropehjelm som kastes ut i luften.

Akkurat i det hatten når toppen av buen, og står stille et ørlite sekund, knipser fotografen — og UFOen er et faktum.

Likevel — det er en liten forskjell på de to bildene. VGs UFO er uskarp i forhold til bakgrunnen, selv om den er fotografert av en profesjonell fotograf med ditto utstyr.

Pål Kristian Vaags UFO er knipset med et svært enkelt kamera. Vaags UFO er skarpere enn bakgrunnen i motivet.

VG Onsdag 8. august 1984 7

UFO

PÅL TOK UFO-BILDET

«BLINKSKUDDET»: — Bildet ble tatt i sør-østlig retning. Klokka var om lag 13.00 og været godt da jeg tok bildet, sier UFO-fotografen Pål Kristian Vaag. Han er for tiden vernepliktig kokk på Setermoen i Indre Troms. Foto: TERJE MORTENSEN

Av JAN OVE EKEBERG

— Det store luftfartøyet beveget seg langsomt nedover åsryggen. Jeg trodde ikke mine egne øyne — men fikk summet meg og sprang inn etter kamera. Like etter at jeg tok bildet, forsvant romskipet som et lyn.

Slik beskriver UFO-fotografen Pål Kristian Vaag den utrolige historien fra 19. august i fjor da han tok bildet som forsvarets eksperter ikke teknisk kan avfeie som forfalsket.

— Jeg ropte til mor at hun måtte komme ut og se hva som svevde i lufta like ved gården vår, men hun kom dessverre ikke ut av huset, sier Vaag. Ingen andre enn han og moren var hjemme på gården på Aure på Nordmøre den dagen.

150—250 meter

— Avstanden til romskipet var 150 til 250 meter. Jeg hørte ikke en lyd — alt var absolutt helt stille. Plutselig skiftet det farve fra skinnende sølv til matt grå og fór av gårde som om noen skulle ha sparket til det.

Ventet til påske

Vaag mener at fartøyet må ha vært fra 10 til 15 meter i diameter. Det stemmer godt med hva Forsvarets eksperter tror må være størrelsen på objektet — dersom bildet er ekte. Og det bedyrer Pål Kristian Vaag at det er.

— Jeg er overhodet ikke fotointeressert og aner ikke hvordan jeg eventuelt skulle ha gjort en slik forfalskning.

Vaag ventet helt til påske i år før han fremkalte filmen. Han turde ikke å si at han hadde fotografert en UFO av redsel for å bli stemplet som bløffmaker og løgnhals. Han angrer på at han til slutt viste bildet til kamerater.

UFO-kameraet

Pål Kristian Vaag er ikke spesielt fotointeressert. Som svært mange andre har han kun et helt enkelt kamera, som bare tas fram for ferie- og familiefotografering.

Kameraet er av typen Kodak 4000. Det er et helautomatisk kamera, hvor fotografen ikke har annet å gjøre enn å trykke på knappen.

Negativet festes på en såkalt «disc», og på hver film kan det tas femten bilder.

Kameraet som ble brukt til «UFO-blinkskuddet» koster knapt 400 kroner.

NI AV TI AVSLØRES

Ni av ti UFO-rapporter viser seg å ha en naturlig forklaring når de blir gransket nøye nok. Og med alt det nye utstyret ekspertisen rår over, blir oppklaringsprosenten stadig høyere.

Mange tror at UFO-observasjoner blir meldt av spesielt UFO-troende, eller av mennesker som rett og slett vil gjøre seg interessante med en god historie.

Det er ikke tilfelle. Langt på vei de fleste observasjoner blir gjort av folk som uroes av noe de har sett, og som de selv ikke kan forklare.

De fleste observatører trekker et lettelsens sukk når ekspertene gir dem en fornuftig og riktig forklaring på det de har sett.

Antall henvendelser fra folk som mener de har sett UFO, varierer sterkt fra år til år. Det viser seg at dess mer pressen skriver om UFO, dess flere observasjoner blir meldt.

I fjor fikk for eksempel Skandinavisk UFO Information i Danmark 171 henvendelser. Kun 15 av disse regnes stadig som uoppklarte.

sør-sørøst. Etter en tid stoppet det opp i ca. ett minutt. Jeg sprang så inn etter fotoapparatet. Jeg ble litt »paralysert«, hjernen ville inn men kroppen ikke. Da jeg kom ut fotograferte jeg objektet. Jeg fikk bare tatt et bilde. Lyset hadde metallisk farve først, senere skiftet det til gråaktig. Jeg hadde omtrent tatt kameraet fra øyet da objektet forsvant med et rykk inn i tåken i østlig retning. Hele observasjonen tok ca. 2 minutter. Jeg følte meg meget overasket under selve obsrvasjonen, og lå lenge og tenkte over opplevelsen før jeg sovnet meget sent den kvelden.

I oktober dro jeg i førstegangstjenen i Hæren. Etter hvert fortalte jeg kameratene mine om opplevelsen, og da jeg fikk fremkalt og kopiert filmen delte jeg ut en del papirkopier av bildet. Senere ved en anledning da jeg var tilfeldigvis helt blakk, solgte jeg filmen til en kamerat, Alf P. Buer for 500 kroner. Buer gikk så videre til Verdens Gang med bildet, og avisen kjøpte bildet for flere tusen kroner. Av dette får jeg bare 10%. Da jeg så oppslaget på VG den 7. august var jeg totalt uforberedt, og jeg er forbannet på Buer for at bildet ble vist offentlig. Da alt likevel var blitt offentliggjort hadde jeg ingenting i mot å bli intervjuet av Verdens Gang som kom til meg samme dag, den 7. aug. for å ta bilder til utgaven den 8. Slik det hele har utviklet seg føler jeg meg snytt av Buer, men vi er allikevel fremdeles gode venner.

Den 10. august hadde Kodak en ½-sides annonse, og her får jeg 50% av honoraret på ca. 4-5.000 kroner. Den andre halvparten får Buer som jeg jo solgte bildet til.

Jeg tror objektet var et romskip, enten fra Rommet eller her fra jorden. Tipper det første.

Kodak-annoncen, som Vaag omtaler i interviewet med Krogh, blev bragt i VG fredag den 10. august. Annoncens blikfang er Vaags billede og en stor overskrift »Skaff deg UFO-kameraet«.

Kamera og filmdata

Vaag er ikke helt sikker på datoen, men mener at den 19. august 1983 er den mest sandsynlige. Tidspunktet opgives til kl. 13.00.

Vaag (der ikke mere har negativet, som jo er solgt til VG) er helt sikker på, at han kun tog ét billede af objektet.

Ifølge pressefotograf Terje Mortensen ved Verdens Gang i Tromsø var der endnu et lignende fotografi på filmen. Dette viser samme motiv som det første, men uden objektet, og skal, ifølge Mortensen, være taget lige efter det første.

Det anvendte kamera er et såkaldt KODAK Disc 4000, som er meget enkelt at anvende. Filmen drives automatisk frem efter eksponering, og kameraet har ingen specielle indstillingsmuligheder. Filmen er en såkaldt disc-film med 15 billeder, og UFO-billedet var billede nr. 7. De øvrige billeder på filmen viste ifølge VG portrætter af kammerater m.m.

Vaag ventede over et halvt år med at få fremkaldt filmen. Han siger selv, at han ville vente til alle billeder var taget, før han afleverede filmen. Dette skete ved påsketid 1984 hos Schrøder A/S i Trondheim.

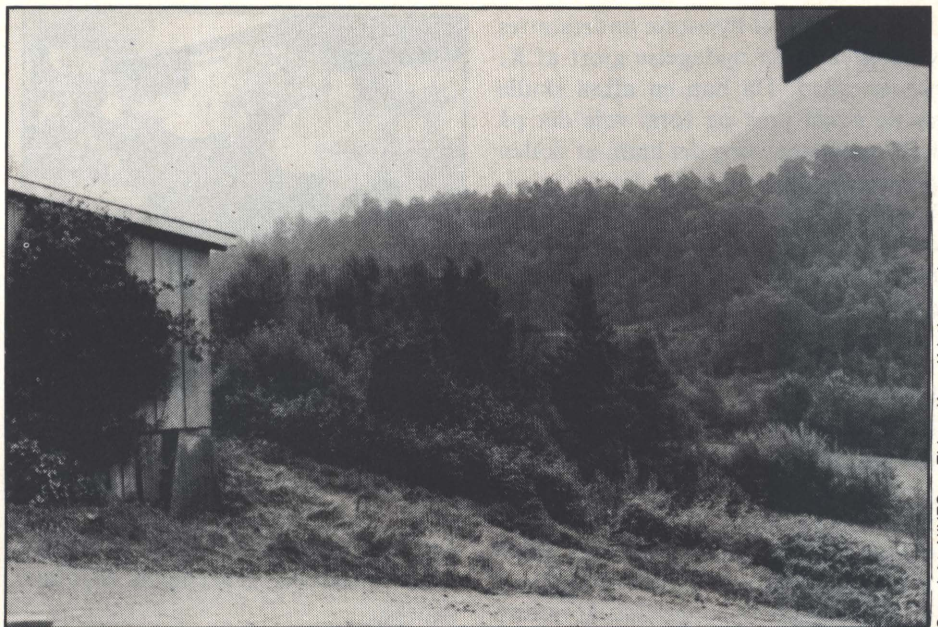
Da billedet blev taget, havde Vaag haft kameraet i ca. 2 måneder, og han betragter sig selv som værende fotoamatør med lidt teoretisk viden om fotografering. Til VG har han udtalt, at han ikke aner, hvordan han evt. skulle kunne lave et falsk UFO-foto. Han fotograferede ofte, især omkring det tidspunkt hvor han tog det berømte UFO-foto.

GSW-analyse

Da vi i SUFOI så Vaags billede gengivet i VG første gang, var vores første tanke, at billedet næsten var for godt til at være rigtigt. Billedets skarphed tydede ikke på, at det kunne være en model kastet op i luften. Derimod kunne det sagtens være en model ophængt i en meget tynd tråd, der ikke kan ses på aftrykket. Disc-kameraet har en fin dybdeskarphed, hvilket netop gør, at

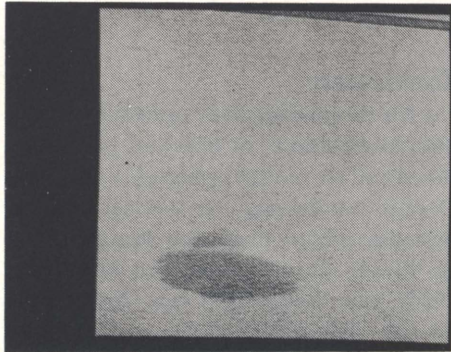
man ikke så let vil kunne afsløre om genstanden er tæt på kameraet. Det blev dog hurtigt klart, at billedet burde sendes til computerfotografisk analyse hos Ground Saucer Watch i Phoenix, USA, før vi kunne konkludere noget sikkert.

VG viste interesse for en sådan analyse, men ville ikke lade os låne det originale negativ. SUFOI modtog diverse aftryk og sendte dem derefter til analyse hos GSW.

Copyright: NIVFO og Tidens Krav, Kristiansund.

Dette billede er taget den 19. august 1984 kl. 13.00, præcis ét år efter Vaags observation og på nogenlunde samme position. Bemærk disen i baggrunden. På Vaags billede er bjergene også skjult i tågedis. Vaag har sikkert stået på den modsatte side af grusvejen, som ses nederst i billedet.

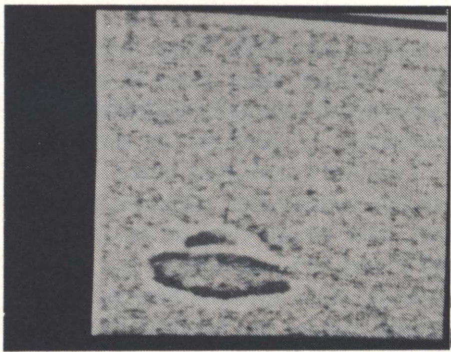

Foto: GSW.

På disse to computerfotos fra GSWs analyse ser man ved pilen snoren, der holder UFO-modellen svævende.

VG Lørdag 11. august 1984

ULØST UFO-MYSTERIUM

SKEPTISK: Forsker Jarle Hjelen ved SINTEF i Trondheim forsøkte å avsløre UFO-bildet ved hjelp av landets beste elektron-mikroskop.

Testet med 20 000 volt

Scanning med elektronmikroskop er en helt ny og meget avansert teknisk metode for å finlese forskjellige sammensetninger av metaller.

Et negativ av et fotografi består også av en rekke metaller i tillegg til farvestoffer. Denne metoden kan derfor vanligvis si et og annet om fotografier.

Selve avlesningen av fotografiet — eller scanningen på fagspråket — gjøres med et elektronmikroskop, som helt enkelt er en lyspære med svært spesielle egenskaper.

Spenningen i «pæra» er 20 000 volt mot 220 volt i den vanlige hjemme i stua. Dermed sendes elektroner ut med stor hastighet — metallene reagerer forskjellig på bestrålingen og en datamaskin lager et bilde av gjenstanden.

● Se også side 12

UFO? Det mystiske bildet ble tatt av Pål Kristian Vaag på Nordmøre 19. august i fjor.

Værballong utelukkes

TRONDHEIM (VG) Det er en forsvinnende liten mulighet for at Pål Krisian Vaag har tatt bilde av en værballong på avveier. Det sier meteorologassistent Thor Bretting på Ørlandet værstasjon.

Teorien om en værballong har vært luftet overfor VG av en rekke som har interessert seg for Vaags noe underlige fotoobjekt. Det er værstasjonen på Ørlandet som slipper ut slike ballonger i denne delen av Norge.

Mindre

— En værballong stiger rett til værs og forsvinner så langt ut at den til slutt eksploderer og blir borte. Den er dessuten langt mindre enn den gjenstanden Vaag beskriver, og helt rund, sier Bretting.

Han tror også at flere ville sett det om en værballong hadde slepet seg langs bakken over Nord-Møre.

— Hvordan forklarer vi dessuten den plutselige farten farkosten satte opp? spør meteorologassistent Bretting.

Desværre blev sagen meget forsinket, da brevet blev borte i postgangen, men det dukkede heldigvis op igen, og den 5. januar 1985 modtog SUFOI resultatet af GSWs analyse.

I sin rapport bemærker GSW indledningsvis, at det tilsendte aftryk er af ringe kvalitet, da det er grovkornet og fattigt på kontraster, hvilket forringer analysens værdi.

Computeranalysen fastslog, at objektet er »tæt« på kameraet, og at der over objektet er en lodret streg, der uvilkårligt leder tanken hen på en snor. GSW påpeger dog, at det ikke kan udelukkes, at den liniære struktur er en ridse eller lignende, der tilfældigvis er placeret over objektet på det dårlige aftryk.

GSW mener dog, at det fotograferede objekt er en *lille model ophængt i en snor!*

Denne svindel-hypotese understøttes yderligere af en opdagelse gjort af K. Stenødegård. Da han en aften skulle sende noget post og først veje det på køkkenvægten, slog det ham, at skålen på køkkenvægten (af det danske fabrikat EVA Gepo) lignede den nederste del af Vaags UFO! Ifølge NIVFO viser en sammenligning af proportionerne en fuld overensstemmelse.

En myte fødes

Løse rygter har ofte frit spil indenfor UFO-sagen, og de er svære at mane i jorden. Senest har APRO Bulletin nævnt, at Vaags billede har været omtalt i KODAKERY, officielt organ for Eastman Kodak Company. APROs kilde, Bill Sherwood udtaler, at »eftersom negativet er sendt til NASA, er det nok tvivlsomt om vi vil få det at se«.

Spekulationer er der også i Knut Aasheims artikel i det norske tidsskrift »UFO«. Her opfinder Knut Aasheim et kraftfelt omkring UFOet for at få observationsdataene til at lyde logiske.

Interessant er imidlertid gengivelsen af Vaags billede. Her ser man i øverste venstre hjørne en mørk aflang dims. Denne »dims« findes ikke på gengivelserne i VG eller på de aftryk som SUFOI modtog til GSW-analysen. Er denne dims noget af en stang, hvori modellen var ophængt? Har VG med vilje beskåret de aftryk, som SUFOI fik? Eller er dimsen på billedet i »UFO« en teknisk fejl eller noget helt andet? Spekuleres kan der og vil der sikkert blive gjort også fremover. Kun fantasien sætter grænser.

Konklusion

Ud fra de foreliggende oplysninger må man konkludere, at objektet på Vaags billede er en model ophængt i en snor. Denne svindel-sag har iøvrigt mange lighedspunkter med den kendte Dan og Grant Jaroslaw-sag fra Michigan 1967. (Se UFO-NYT nr. 6/84 side 14-16). De to drenges model-fotos overlevede i 9 år, før drengene selv afslørede nummeret.

Lad os ikke håbe Vaags billede holder *så* længe. Men fotos er som tidligere nævnt temmelig sejlivede. Nogle mennesker *vil* bedrages og bliver det!

Vaag har i skrivende stund ikke offentligt indrømmet svindelnummeret. VG, som straks efter at resultatet af GSW-analysen var ankommet fik det tilsendt, vil i nærmeste fremtid offentliggøre sagen og formodentlig også kontakte Pål Kristian Vaag.

Denne sag viser med al ønskelig tydelig endnu en gang, hvor forsigtig man bør omgås formodede UFO-fotos, før man udbasunerer en sensation. VG har behandlet sagen ud fra økonomiske aspekter og tjent godt, og kan så se stort på, at en ung mand har taget fusen på dem for en klatskilling. □

Kilder:

1) Personlig korrespondance SUFOI/NIVFO.
2) UFO-Rapportskema og Fotoskema udfyldt af Pål Kristian Vaag d.11.8.84.
3) »Foreløpelig Rapport om Rapporteret Observert Objekt Ved Aure, Møre og Romsdal Fylke 19.8.1983 Av Pål Kristian Vaag.«Jan S. Krogh, NIVFO.
4) GSW-analyse. »August 1983, Norwegian UO Photograph Computer Analysis (Critique).«
5) NIVFO Bulletin, nr. 4/5 1984.
6) UFO, nr. 4/5 1984.
7) The APRO Bulletin vol. 32, no. 9.
8) Verdens Gang (VG), 7. august, 8. auaugust, 10. august og 11. august 1984.

SIDSTE NYT

Vaag tilstår svindel

GSW-analysen af Vaags billede viste, at »UFOet« nok var en model ophængt i en snor. Dette fik fotografen Pål Kristian Vaag til at gå til bekendelse.

NIVFO, der har stået for rapportoptagelsen i sagen, fik af VG tilladelse til at offentliggøre resultatet af GSW-analysen. Dette gav anledning til en del avisomtale af sagen samt omtale i den norske radio.

Så sent som tirsdag den 19. februar hævdede Vaag stadig i en radioudsendelse, at billedet viste et UFO, men da han blev kontaktet af journalist Tom Bakkeli fra VG, valgte han at fortælle sandheden.

Vaag:

»Jeg hadde ikke noe valg da de ringte meg og fortalte meg om resultatet fra undersøkelsen i USA. Bløffen måtte innrømmes. . .«

»Jeg er overrasket over at så mange ble lurt før bløffen ble avslørt«

Til VG udtaler han, at han ikke er glad for at have ført så mange bag lyset, men håber og tror at hændelsen kan bidrage til større skepsis overfor UFO-billeder, som præsenteres som ægte i aviser og tidsskrifter.

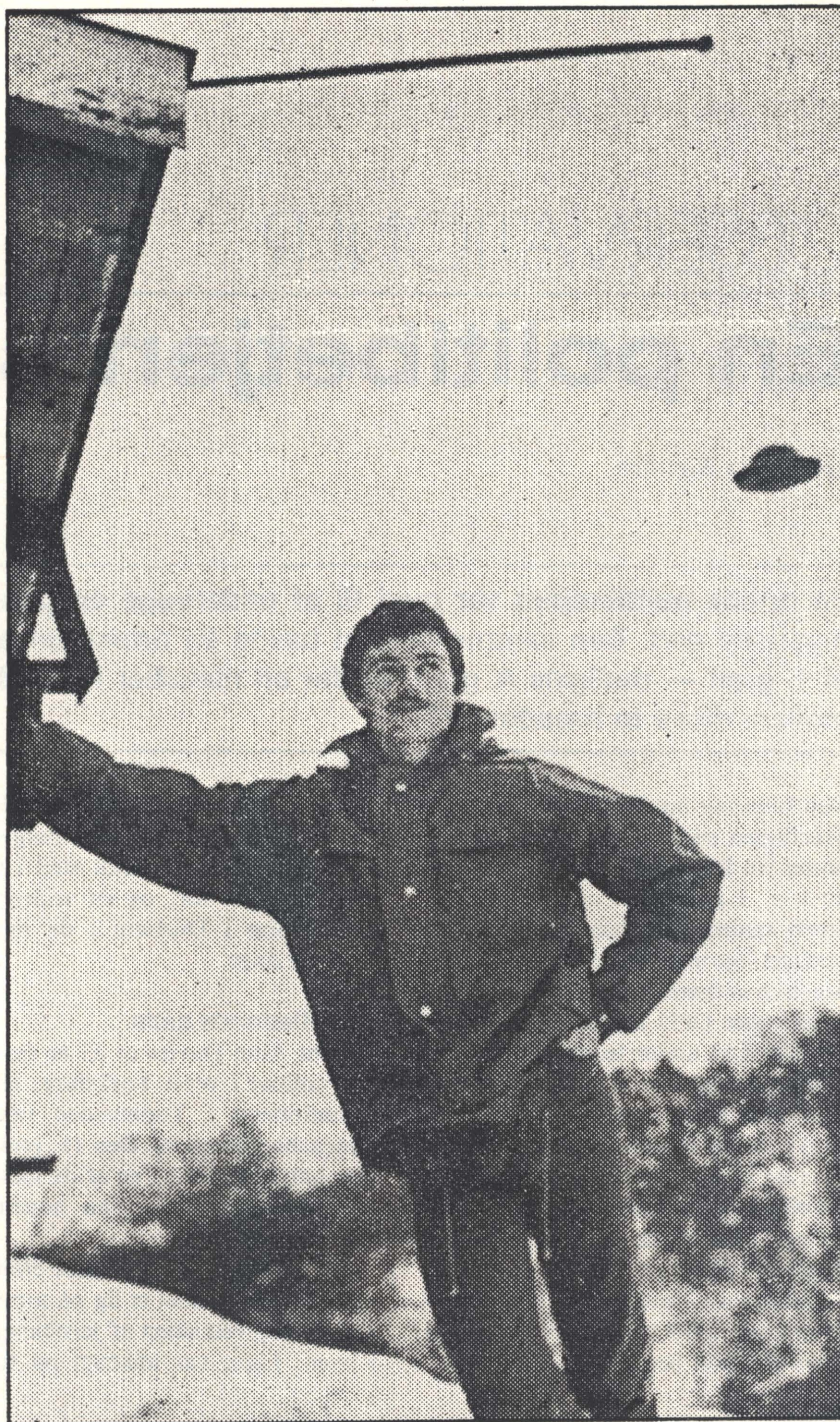
Ideen til svindelnummeret fik han under en tur til København, hvor han mødte en mand, som viste ham et arrangeret UFO-foto. Da Vaag kom hjem, gik han i gang med at konstruere sit »UFO«.

Objektet blev ikke lavet af en køkkenvægt, men af en bogstøtte og et afsavet vandrør. Bogstøtten, der er af træ, havde han engang fået af sin lillebror, Geir Magne, der selv havde drejet den hjemme. Det afsavede vandrør fandt Vaag i udhuset. Derefter hængte han modellen op i en fiskesnøre i en stang på udhusets tag.

Vaag fortæller:

»For at gjøre bildet mest mulig profesjonelt sørget jeg for at bokstøtten pendlet frem og tilbake mens jeg knipset bildet. Det hele var såre enkelt. Det hele tok meg fem minutter en formiddag jeg gikk og kjedet meg.«

Som sagen således har udviklet sig, kan vi i SUFOI være tilfredse med, at vi på et tidligt tidspunkt valgte at bruge 500 kr. på en GSW-analyse, så sagen kunne efterforskes til bunds.

21-årige Pål Kristian Vaag med sin ufo-model, lavet af en bogstøtte af træ og en stump vandrør.
I dag vil Vaag helst glemme hele affæren, som kun de største ufo-fanatikere troede på.

Kilder:

1) Telefonsamtale, redaktionssekretær Rolf Løvstrøm / Kim Møller Hansen, 21. februar 1985.
2) Personlig korrespondance NIVFO/ SUFOI 20. februar 1985.
3) VG, 20 februar 1985.
4) VG, 21. februar 1985.

Citater og fotos fra VG er bragt med venlig tilladelse fra redaktionssekretær ved VG, Rolf Løvstrøm.

En politibetjents skæbne

Ved Jenny Randles

En britisk politibetjent var med til at undersøge en persons mystiske død. Den samme betjent havde en nærobservation af 1. grad — muligvis 4. grad. Er der en makaber forbindelse mellem disse to hændelser?

Den følgende hændelse dukkede op til overfladen som så mange andre rapporter fra Rossendale-dalen og området mellem Lancashire og Yorkshire i Storbritanien. Dens betydning blev ikke opdaget lige med det samme, og undersøgelsen af hændelsen blev foretaget af Manchester UFO Research Association (MUFORA) under ledelse af Norman Collinson og Harry Harris. Norman Collinson er overbetjent i politiet og Harry Harris er advokat. Deres erhverv viste sig at være særdeles nyttige under opfølgningen af denne sag, der er en af de mest spændende fra det nordvestlige England i de senere år.

Hændelsen fandt sted fredag den 28. november 1980 på et tidspunkt, der ellers er blevet betragtet som en periode fattig på britiske UFO-observationer. Der er dog tegn på en mini-bølge, idet en nærobservation fandt sted i Cumbria fredagen før, og en anden nærobservation i Durham i de mellemliggende dage.

En indledende gåde

Betjent Alan Davies er 33 år og ansat hos politiet i West Yorkshire. Han er udstationeret i Todmorden tæt ved Lancashire området. Den 11. juni 1980 blev han involveret i en af de mest forvirrende sager, som han nogensinde har oplevet.

Kl. 15.45 den pågældende eftermiddag blev der fundet et lig på toppen af et kulbjerg ved siden af jernbanelinien i byen. Liget var anbragt på toppen af en 6 meter høj bunke uden spor af, hvordan det var kommet derop. Det blev fundet af nogle arbejdere, der udtalte, at det ikke havde været der om morgenen, hvor der sidst blev arbejdet på bunken. Dog kunne man nemt se bunken fra banelinien en klar sommerdag, og togene kørte regelmæssigt forbi. Det blev derfor antaget, at liget ikke havde ligget der særlig længe.

Takket være Harry Harris fik vi en kopi af retsmedicinernes rapport. Harris handlede på vegne af enken, da MUFORA forsøgte at løse mysteriet. Obduktionen blev foretaget kl. 21.15 den samme aften, og den viste, at manden var 167 cm høj og vejede ca. 64 kg. Døden var indtrådt mellem 8 og 10 timer før liget blev fundet (altså ca. kl. 7.00). Manden havde ikke spist i 12 timer inden dødstidspunktet, og han havde et døgns gamle skægstubbe. Ligets tilstand viste, at han ikke havde sovet hårdt. Der var ingen tegn på fysisk vold og dødsårsagen var et hjerteanfald.

Det blev foreslået, at hjerteanfaldet var opstået som følge af frygt, men senere fandt man ud af, at manden havde haft problemet med sit hjerte. De eneste andre omstændigheder ved liget var, at kroppen var blevet våd efter døden var indtrådt, og at det havde en ætsende forbrænding på hovedet, tilsyneladende fra en væske. Forbrændingen var sket 2 dage tidligere (bestemt ikke så mange som 5 dage), men den havde ikke været alvorlig nok til at medvirke til mandens død.

Overfladisk set lignede det kun et mystisk dødsfald. Hvem placerede liget på toppen af bunken og hvordan? Ved en senere undersøgelse blev det sagt, at det eneste sandsynlige svar var

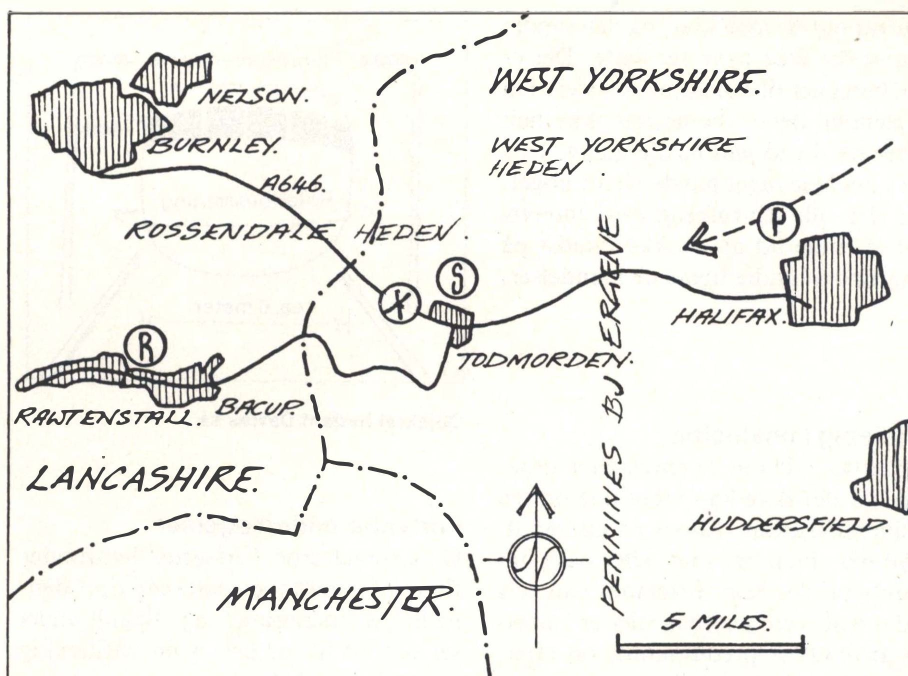
Harry Harris (tv.) og Jenny Randles (th.).

(selv om det forekom fjollet), at liget var blevet anbragt fra luften! Det ville helt klart have været utroligt svært for enhver at bære en død mand op ad en stejl og usikker skråning, som kulbunkens sider var. Der var heller ingen tegn på, at nogen havde gjort det. Desuden ville en sådan manøvre have taget tid, og der er meget stor sandsynlighed for, at nogen ville have set det. Den, der ville af med et lig, kunne have fundet en meget bedre måde. Der er ingen mulighed for, at manden selv var kravlet derop, idet bunkent top var blevet set uden liget *efter* dødstidspunktet.

Efter politiet havde undersøgt sagen, blev der holdt ligsyn. Og igen takket være Harris var det muligt at få indblik i ligsynet. Manden var en 56-årig polsk kulminearbejder, som boede i Tingley nær Wakefield (50 km mod øst). Han var stille og rolig og holdt meget af sin kone, og der var ikke tale om utroskab. Den 7. juni skulle hans guddatter giftes, og han havde set meget frem til dette og havde bl.a. skrevet en tale. Han havde ingen større bekymringer og den 6. juni kl. ca. 15.30 forlod han sin kone og nogle venner og fortalte, at han bare skulle på indkøb. Han talte med et par naboer på vejen og fortalte dem det samme. Han blev ikke set siden. 5 dage senere blev hans lig fundet. Han havde haft et godt liv og døde tidligt på dagen den 11. juni 1980.

Politiet var på bar bund i denne sag. De kunne ikke finde nogen beviser for en forbrydelse eller at han var »løbet hjemmefra«, ligesom det var ukendt, hvordan han var død. De eneste spor var de stirrende øjne (der indikerede frygt), den mærkelige forbrænding på halsen og hovedet, samt det faktum, at liget var havnet på toppen af kulbunken i fuld dagslys, 50 km fra hans bopæl. Efter at Harris havde undersøgt sagen, var han ude af stand til at finde nogen forklaring. Offerets kone kunne kun konkludere, at manden på en eller anden måde var blevet myrdet.

Dette er en interessant sag, men den har tilsyneladende ingen forbindelse med UFOer. Muligvis er den eneste forbindelse til ufologien den interesse for UFOer, som betjent Davies snart skulle få. Men der er dog en sidste lille pudsig detalje. Navnet på den mystisk døde mand var Zygmund Jan Adamski!

R: De 4 betjentes position. X: Her befandt betjent Davies sig. S: Skolepedellens position. P: Anden betjent og objektets kurs.

En nærobservation

Den 28. november (altså omkring ½ år senere) arbejdede politibetjent Alan Davies alene i sin patruljevogn. Mellem kl. 01 og 03 havde han flere gange besøgt en gård på Burnley Road for at undersøge flere rapporter om en flok på 20-30 køer, der fjollede rundt. Da han kl. 05.15 nok en gang tog tilbage til gården var han temmelig træt af det hele.

Da Davies var ved at dreje fra A646 vejen, så han pludselig et objekt, der oplyste området ca. 180 meter længere fremme. Det lyste, men ikke særligt skarpt, så han formodede det var en lastbil eller en bus på vejen. Han bestemte sig for at undersøge sagen og kørte videre, indtil han var ca. 30 meter fra genstanden. Nu blev Davies bange, fordi han ikke havde nogen anelse om, hvad der var foran ham.

Genstanden havde form som en kuppel, og toppen var mere flad end bunden. Der kom flouriserende lys fra toppen, og herunder var der nogle firkantede vinduer. Objektet roterede (mod uret set nedefra) og var fortrinsvis hvid. Den var lige så bred som vejen (ca. 6 meter) og svævede 1,5 meter over jorden. Davies var i stand til at bestemme højden på den til ca. 3,5 meter ud fra to lygtepæle, som den svævede imellem.

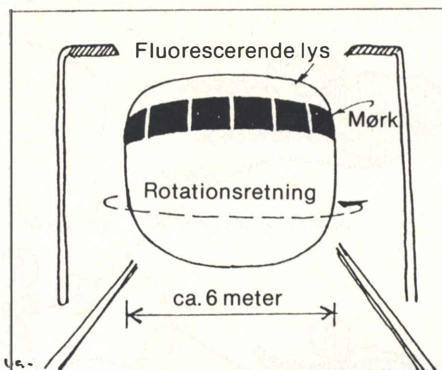
Betjent Davies så forbløffet på det hele i ca. et minut. Han lagde mærke til, at toppen stod stille, mens underdelen roterede. Bladene på de nærstående træer bevægede sig, selv om der ikke var nogen vind af betydning. Mens han prøvede at bevare fatningen, begyndte han at tegne genstanden på et stykke papir på et skriveunderlag, som han holdt mod forruden, mens han fortsat kikkede på objektet.

Vejret havde været ret dårligt, og det havde regnet stærkt i næsten en time. Vejens overflade var generelt ret våd, men under objektet var den pletvis våd og tør. På dette tidspunkt lagde han også mærke til, at lyset fra bilens lygter reflekterede i objektet. Hvad det så end var, så var det fysisk til stede.

Davies forsøgte at kontakte hovedkvarteret over radioen, men kunne ikke få noget ind, hverken på VHF eller UHF. Der var ingen statisk støj — bare stilhed. Han har dog gjort opmærksom på, at dette godt kunne have en naturlig forklaring, da der var mange steder i området, hvor radiomodtagning og sending var vanskelig.

Efter at have fordøjet observationen, og mens han undrede sig over, hvad han skulle stille op med den, skete der noget uforklarligt. Davies befandt sig pludselig længere nede ad vejen, forbi det sted, hvor objektet havde været. Da han så sig tilbage, var det forsvundet. Han kunne overhovedet ikke huske, hvordan han var havnet dér. Motoren var stadig i gang. Så hørte han en stemme, som han mente var inden i hans hovede, selv om det var svært at sige helt bestemt. Stem-

men var mørk, men klar, og den sagde: »Du skulle ikke have set dette. Det er ikke beregnet til dine øjne, Davies. Du vil glemme det«. Davies var ikke helt sikker på, hvad han havde glemt, hvis han i det hele taget havde glemt noget. Men det ville selvfølgelig være interessant at finde ud af — ikke mindst på baggrund af andre lignende hændelser.

Objektet betjent Davies så.

Foreløbig konklusion

Der er her tale om en enten-eller situation, da der ikke kan være tale om en fejlidentifikation. Enten er alt sandt, hvad betjenten har sagt, eller også har han digtet det hele. Eftersom han selv bad om at være anonym (der er i artiklen anvendt et pseudonum), og eftersom han selv undervurderede nogle forhold (f.eks. den manglende radiokontakt), er det svært at tro, at han lyver. Hallucinationer er en mulighed, men en sådan teori er ret svær at passe ind i omstændighederne.

Det er ret tydeligt, at denne sag har mere end en overfladisk lighed med »bortførelsen« af Herb Schrimer. Politibetjent Schrimer fra statspolitiet kørte alene i bil, da han fik kontakt med et objekt, som han først troede var en lastbil. Han mistede hukommelsen i 20 minutter, hvilket ikke er længere, muligvis kortere, end tidstabet i den nuværende sag (tidstabet her kendes ikke præcist). Før mødet med objektet havde Schrimer endog været ude for at se på køer, der opførte sig mærkeligt. Hypnose afslørede manglende hukommelse om en påstået bortførelse.

Schrimer-sagen er inkluderet som sag nr. 42 i Condon-rapporten, hvor gengivelsen dog er unøjagtig og konklusionen overhovedet ikke underbygget (antaget psykisk oplevelse). Hvis den nuværende sag er ægte, er ligheden for stor til at skyldes en tilfældighed. Man kunne fristes til at tro, at nogen havde lavet sjov med de implicerede. Men der kunne selvfølgelig være andre forklaringer, eller det kunne bare være tilfældigheder.

MUFORA er godt klar over, at hypnose kan være et middel til at få det glemte frem, og dette kunne være interessant. Man er dog godt klar over, at hypnose ikke er et sikkert middel til at fremskaffe gyldige data. Alan Davies vakler mellem, om han vil underkastes hypnose eller ej, men MUFORA har en kvalificeret hypnotisør klar, hvis det skulle blive aktuelt.

Fortsatte undersøgelser

Undersøgelserne fortsatte, hvorunder flere informationer dukkede op i denne meget interessante sag. Blandt andet ser det ud til, at der er en uafhængig bekræftelse af observationen.

Men først nogle supplerende oplysninger om betjent Davies' færden. Kl. 05.15 forlod han politistationen midt i byen, der ikke er særlig stor. Han havde kun kørt nogle få hundrede meter vestnordvest ad Burnley Road, da han så det lysende objekt. Han troede først, at det var en bus, fordi en sådan kørte regelmæssig på ruten få minutter efter observationstidspunktet. Det undrede ham meget, hvorfor den var for tidligt på den, og hvorfor den var standset. Så befandt han sig ansigt til ansigt med UFOet.

Da Davies kom til sig selv på den anden side af observationsstedet, var bilen i første gear og bevægede sig langsomt. Han kunne ikke huske at have skiftet gear, at han begyndte at køre eller at han havde bevæget sig hen til dette punkt. Efter at have konstateret, at objektet var forsvundet, kørte han tilbage forbi området til byen, hvilket tog omkring 1 minut. Her hentede han en kollega og fortalte ham om oplevelsen. På dette tidspunkt opdagede Davies, at klokken var 05.30. Idet han kun kan redegøre for 4 minutter, er der et ret stort tidstab på 10 minutter.

Der er ingen grund til ikke at tro vidnet, når han hævder, at han absolut ingen interesse havde i UFOer, selv om hans interesse er vokset stærkt siden undersøgelsen (hvilket ikke er ualmindeligt). I hans hjem fandtes ingen UFO-litteratur, og Davies er meget mere interesseret i musik end i at læse.

Vi kommer nu til den spændende bekræftelse på Davies' observation, selv om det ikke er en bekræftelse i ordets strengeste forstand.

25 minutter før Davies havde sin oplevelse, kl. 04.50, var 4 betjente (1 kvinde og 3 mænd) på patrulje i bakkerne udenfor Halifax. Det er ca. 13 km øst for Todmorden, hvor de ledte efter tyvekoster. Pludselig fik de øje på en strålende lyskugle på vej over bakkerne. Den syntes at ville dykke ned over bilen og strøg stille hen over hovederne af dem. Den var så lavt nede og så tæt på, at betjentene måtte indrømme, at de instinktivt dukkede sig. Til slut så de lyset fare lavt hen over heden mod Todmorden. Straks efter rapporterede de hændelsen til deres station, hvor kaldet blev noteret ned kl. 04.53.

Ganske vist fandt denne hændelse sted 25 minutter tidligere end Davies' observation, men alligevel er sammenfaldet bemærkelsesværdigt. Man må endvidere huske på, at betjent Davies først så objektet, da det allerede svævede på sin position. Trafik på vejen på dette tidspunkt er meget sparsom, og det er ikke utænkelig, at ingen andre kørte den vej i de mellemliggende 20 minutter.

Men dette er ikke afslutningen på historien. Kun 15 minutter efter, at betjent Davies var taget tilbage til stationen for at aflægge rapport, kl. 05.45, kom der en opringning fra en skolepedel. Pedellen var ved at åbne skolen og starte kedlerne. Skolen ligger på en bakke lige over Todmorden med udsigt til området, hvor Davies havde sin oplevelse. Pedellen påstod, at han kl. 05.45 så en lysende kugle (hvid med lidt blåt i) fare op mod himlen og hurtigt flyve bort. Den så ud til at være lettet fra jorden. Manden blev bedt om at komme ned til stationen og fortælle, hvad han havde set. Det gjorde han, og han var der samtidig med, at betjent Davies blev interviewet af sine fortsatte om det fantastiske, han påstod var overgået ham.

Hermed har vi måske fået bragt lys over en af de vigtigste UFO-observationer, der nogensinde er sket i England, og som der ikke engang er bragt en eneste stavelse om i pressen. Hvor mange andre klassiske sager forbliver uopdagede? Utrolige hændelser kan have foregået blandt os, uden at vi nogensinde opdager dem. En tanke, der giver eftertanker!

Efterskrift fra UFO-NYT

Ovenstående beretning om Davies' spændende oplevelse har vi fra det engelske tidsskrift FSR. Som MUFORA

anfører i artiklen, har beretningen nok ikke fået den omtale, som den fortjener. Årsagen til den manglende omtale kan måske skyldes den stærkt hypotetiske sammenhæng mellem det mystiske dødsfald og den senere observation, som Davies havde. Denne sammenhæng, der ikke på nogen måde er sandsynliggjort, har sikkert fået de mere seriøse UFO-tidsskifter til at betragte historien med skepsis.

Sagens kerne er imidlertid, at hvis man helt ser bort fra den polske minearbejders død, har man tilbage en veldokumenteret, særdeles spændende nærobservation, der i sig selv fortjener en seriøs omtale. Ikke mindst på baggrund af de øvrige observationer i området, der i nogen grad beskæftiger den observation, som betjent Davies havde.

På det tidspunkt artiklen i FSR blev skrevet, havde historien ikke været omtalt i den engelske presse, som MUFORA anfører. Det blev den dog senere, idet den engelske avis Sunday Mirror den 27. september 1981 bragte beretningen om Davies. Avisen fokuserer (desværre) på den tvivlsomme sammenhæng mellem observationen og dødsfaldet.

Observationen nåede også frem til Danmark, hvor det kulørte blad Rapport bragte historien under den sælgende overskrift »Han fik nærkontakt af 3. grad«. Som man kan forvente fra dén kant, var artiklen i Rapport fyldt med fejlagtige oplysninger (for nu ikke at påstå, at den bevidst blev fordrejet). Også Rapport fokuserede naturligvis på den teoretisk mulige sammenhæng mellem dødsfaldet, som Davies var med til at undersøge, og hans egen nærobservation. Og Rapport er naturligvis ikke i tvivl om sammenhængen. Man anfører, at minearbejderen havde en nærkontakt af tredie grad, og »det døde han af« .

Af direkte fejloplysninger i Rapport's artikel kan nævnes, at liget betegnes som »slemt tilredt « (en mild overdrivelse!). Man anfører, at obduktionsrapporten angiver dødsårsagen til »død af skræk« — den officielle dødsårsag er faktisk hjerteanfald. Man er også sikker på, at han blev kidnappet. Ikke mindst påstås det i Rapport, at en politibetjent havde en UFO-observation *samme dag* — faktisk havde Davies først sin nærobservation omkring ½ år efter!

UFO-NYT håber hermed at have bragt sagen lidt ned på jorden — selv om den fortsat indeholder højst interessante aspekter.

Per Andersen
Kilde: FSR, Volume 27, No. 2, side 3-6.
Oversættelse og bearbejdelse: Helle Nielsen og Per Andersen.
Efterforskning: Niels Chr. Krag og Per Andersen.

Deltag i ufo-debatten!

Du kan endnu nå at give din mening om ufo-observationsture. Vi modtager også gerne negativ kritik!

Skriv til:
Tommy Christensen
Klokkens Kvarter 221
5220 Odense SØ

FOTO

Nødlandede ufonauter?

Af Ole Henningsen

Det hævdes ofte, at de amerikanske myndigheder ligger inde med resterne af nedstyrtede UFOer og deres besætningsmedlemmer. I denne artikel fortælles der om nogle af de fotografier, der gennem årene er fremkommet og som hævdes at vise strandede ufonauter.

Et af de mange breve, redaktionen modtog forrige år, var fra en læser, der gerne ville have redaktionens kommentarer til en artikel af Knud Erik Tagmose i Søndags BT, 9. februar 1984. Artiklen beskæftigede sig bl.a. med den kendte tildragelse i juli 1947 ved Roswell, New Mexico, hvor det hævdes, at et UFO styrtede ned med et eller flere besætningsmedlemmer ombord. Hele arbejdet med at fremskaffe vidneudsagn og efterforske i denne komplicerede sag er detaljeret beskrevet i bogen »UFO'et der styrtede ned. Episoden ved Roswell, New Mexico.« Bogans Forlag A/S 1981. Bogen er skrevet af Charles Berlitz og William L. Moore.

SUFOI's tidligere formand, civilingeniør Flemming Ahrenkiel, har gennemgået og redigeret et stort materiale om nedstyrtede UFO'er og bjergede ufonauter. Hans 4 lange artikler om emnet blev bragt i UFO-Nyt i 1981, og artikelserien sluttede med et læserforum, hvor UFO-Nyts læsere gav deres besyv med og fortalte om deres opfattelse af sagen, primært på grundlag af de tidligere bragte artikler.

Nedstyrtninger

Flemming Ahrenkiel interesserer sig stadigvæk for denne side af UFO-fænomenerne og siger herom til UFO-Nyt:

»*Der er blandt UFO-interesserede stærkt delte meninger: Kan man tro på, at sådanne tilfælde med nedstyrtede UFO'er virkelig har fundet sted, og har det amerikanske forsvar i bekræftende fald sikret sig vragresterne og evt. omkomne besætningsmedlemmer — eller er det hele blot grundløse rygter, bragt til torvs af sensationslystne forfattere??*

Det må desværre indtil videre stå hen i det uvisse, da der ikke findes endeligt afgørende beviser eller modbeviser. Ens overbevisning må derfor bygge på den tillid, man har til de personer, der undersøger problemet og til de oplysninger, de bringer frem. Artiklerne i UFO-Nyt i 1981 var baseret på undersøgelser foretaget af den amerikanske UFO-log Leonard Stringfield, som har været involveret i UFO-sagen i en halv menneskealder, og vel at mærke på den såkaldt »seriøse side«. Jeg har fundet hans undersøgelser så interessante og troværdige — og her går troværdigheden lige så meget på Stringfield —at jeg syntes, at UFO-Nyts læsere skulle orienteres om hans resultater. Stringfield har i tidens løb gravet mere end 20 tilfælde frem omhandlende nedstyrtede UFO'er og deres besætningsmedlemmer og har efter alt at dømme godtgjort det amerikanske forsvars indblanding med borttransport af vragene samt efterfølgende hemmeligholdelse.

Min personlige opfattelse er, at Stringfield har fat i noget réelt, at der virkelig har fundet sådanne styrt sted, og at den officielle hemmeligholdelse af disse tilfælde først nu er ved at slå revner. Men som sagt — egentlige beviser herpå haves endnu ikke.«

Det var ikke tanken i denne artikel at bore i de mange fremlagte beretninger om nedstyrtninger, selvom dette kunne være nok så interessant. Derimod skal der ses nærmere på de oplysninger, der p.t. foreligger om de offentliggjorte UFO-naut fotografier.

Foto af omkommet UFO-naut

I løbet af 1978 og 1980 modtog Williard F. McIntyre der er i ledelsen af den amerikanske UFO-organisation MARCEN (Mutual Anomaly Research Center And Evaluation Network), en række breve, der dels beskrev visse omstændigheder ved en UFO-nedstyrtning, og dels indeholdt 2 fotografier, der hævdedes at forestille en omkommet UFO-naut.

Indeholdet af disse breve samt fotografierne blev i november 1980 offentliggjort af Williard McIntyre og kollegerne Charles J. Wilhelm fra OUFOIL (Ohio UFO Investigator's League) samt Dennis Pilichis fra UFOIN (UFO Information Network) i en publikation med titlen »Alien Body Photos: An Updated Report.«

Brevskriveren bliver i det offentliggjorte materiale ikke identificeret, men det oplyses, at han var ansat ved White Sands forsøgsbasen i New Mexico, hvor han arbejdede som fotograf. Før 7. juli 1948 bestod hans mest spændende opgaver i andre steder at fotografere eftervirkninger efter prøvesprængninger af atombomber.

De oplysninger, der er fremme om tildragelsen den 7. juli 1948, stammer tilsyneladende udelukkende fra den unavngivne fotograf og er så vidt vides overhovedet ikke blevet bekræftet andre steder fra. Oplysningerne må derfor tages med et stort forbehold.

Oplysningerne går ud på, at der skulle være observeret og sporet et objekt på radar. Genstanden fløj med en hastighed af over 3.200 km/t i sydlig retning og nærmede sig hastigt 2 F-94 fly i nærheden af byen Albequerque i New Mexico. På dette tidspunkt kl. 14.01 var de to fly i en højde af ca. 2.700 m og genstanden var ca. 600 m højere oppe end flyene, da den foretog et 90 graders drej og fløj østover mod Texas.

Objekt styrtet ned

Andre piloter samt radarstationer rapporterede, at objektet havde tabt fart og nu kl. 14.13 var helt nede på ca. 150 km/t. Kl. 14.29 var genstanden forsvundet fra alle radarskærme. Tilsyneladende var det enten landet eller styrtet ned i Mexico, ca. 50 km syd for Laredo.

Kl. 20.50 fik vor fotografiske hjem-

melsmand besked på sammen med et fotografisk hold at skulle flyve til stedet. De fik underretning om, at de skulle til et sted, hvor et tophemmeligt fly var styrtet ned. De landede på en nødlandingsbane en lille kilometer fra nedstyrtningsstedet, der var en stenet dal omgivet af bevoksede bakker.

Dalen var dækket af fragmenter af sølvskinnende hårdt metalfolie, der tilsyneladende var spredt rundt af en eller anden eksplosion ved nedstyrtningen af objektet, der var rundt ca. 30 m i diameter og ca. 8½ m i højden i midten og ca. 1½ m i højden ude i kanten af objektet. Der så ud til at være 5-6 ruminddelinger i højden i midten af objektet, og fotofrafen kunne ikke se nogen form for fremdriftssystemer.

Forbrændt ufo-naut

Der var kun et legeme at se, og det var stærkt forbrændt og lå stadigvæk i objektet, da fotografen ankom til stedet. Efter at det fotografiske hold havde taget en lang række billeder af objektet og af liget, blev dette af militærfolkene fjernet fra objektet og lagt et stykke væk, hvor der ikke var så stærk varme som i nærheden af det udbrændte objekt. Og her blev der taget endnu flere fotos af liget.

Før fotograferingen begyndte, spurgte en af deltagerne, hvad det var, og hvor det kom fra, men fik besked på ikke at stille den slags spørgsmål. Senere var der en af officererne, der sagde, at den lille fyr, der blev fotograferet, ikke var her fra jorden. Fotoholdet så og fotograferede kun et enkelt lig, men rygterne fortalte, at to eller flere væsener var blevet slynget ud af objektet og var blevet bragt bort i såret tilstand.

Det var »en lille fyr«, der lå i vraget, idet liget iflg. opgivelserne kun var ca. 137 cm i længden. I forhold til menneskelige proportioner, mente fotografen, at hovedet var temmeligt stort. Der var ikke næse og ører at se, men åbninger, hvor næse og ører ville have været på mennesker. Der var to ben, og armene var tilsyneladende længere end normalt hos mennesker. Om morgenen den 8. juli 1948 ankom 2 militærlæger, der foretog indgående undersøgelser af liget.

Kl. 13.00 om eftermiddagen blev liget fjernet, og amerikanske og mexicanske lastvogne fik læsset resterne af objektet ombord. De mexicanske lastvogne kørte sydpå mod Monterrey og de amerikanske kørte i retning af Laredo i Texas.

Fotos bragt til Washington

Fotoholdet tog mere end 500 billeder og blev senere fløjet tilbage til White Sands forsøgsbasen, hvor de under bevogtning gik igang med fremkaldelsen og kopieringen af de mange negativer. Forstørrelser af alle billederne blev med kurer bragt til Washington, og flere efterretningsofficerer advarede fotografen og hans kolleger mod at fortælle om, hvad de havde set og fotograferet.

Nogle år efter blev fotografen, som er kilden til alle oplysningerne, forflyttet fra White Sands. Inden da affotograferede han 40 negativer fra arkivet, lagde negativkopierne i arkivet og beholdt selv de 40 originale negativer fra den for ham mindeværdige fotoopgave. Det er altså 2 af disse negativer, som blev modtaget af de tidligere nævnte amerikanske UFO-organisationer. Samtidig modtog man også de tekniske specifikationer vedr. fotooptagelserne.

Analyseret af GSW

Dette var i store træk det væsentlige indhold af de oplysninger, de amerikanske UFO-organisationer MARCEN, OUFOIL og UFOIN fremlagde i 1980. Man anmodede den amerikanske organisation GSW (Ground Saucer Watch) om at analysere billederne. GSW kendes også af UFO-NYTs læsere, idet GSW gennem en årrække har foretaget EDB-analyser af formodede UFO-fotos. Resultaterne af visse af disse analyser er tidligere beskrevet her i bladet både vedr. danske og udenlandske UFO-fotos.

GSW kunne dog forudsigeligt nok ikke sige så meget om de to billeder. Dog fastslog man, at der ikke var tale om forfalskninger f.eks. ved indkopiering eller anden fusk med negativet, der også aldersmæssigt kan dateres ca. 30 år tilbage. GSW angiver ligets længde som 863 mm målt fra hovedet til sædet, og man hælder meget stærkt til den teori, at der kunne være tale om en forsøgsabe, der havde været med i en forsøgsraket.

White Sands forsøgsområdet

Ved afslutningen af 2. verdenskrig var amerikanerne kommet i besiddelse af et antal V-2 raketter samt en mængde reservedele til disse raketter,

Tak for hjælpen

SUFOIs STØTTEFOND består af økonomiske midler, som UFO-NYTs læsere frivilligt har skænket til fonden. Støttefonden har i den seneste tid modtaget mange bidrag fra vore læsere, som hermed takkes for deres hjælp. De seneste bidrag har betydet, at vi nu er tæt ved 6.000 kr. Men der er stadig lang vej til vores mål på kr. 20.000!

Vi har derfor fortsat brug for et lille bidrag fra alle vore læsere — bidrag, der tilsammen vil være med til at give SUFOI og UFO-NYT et skub fremad.

Alle personer, der skænker mindst kr. 15,- til støttefonden, vil automatisk modtage et flersidet duplikat om fondens mål og aktiviteter. **Bemærk, at dette duplikat ikke kan købes, men udelukkende sendes til personer, der på denne måde støtter SUFOIs arbejde.**

Blandt de aktiviteter, som støttefonden har ydet tilskud til, kan nævnes forskellige arrangementer rundt omkring i landet — aktiviteter, der i mange tilfælde alene kunne arrangeres på baggrund af et tilskud fra støttefonden. Disse arrangementer har bla. omfattet udstillinger og foredrag.

Vil du hjælpe os med at nå målet på kr. 20.000?

Beløb — store såvel som små — modtages med tak og kan indbetales på **giro 9 11 77 25. SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte.**
Girokortets modtagerdel bedes mærket »Støttefond«.

Total pr. 31.1.1985: Kr. 5.941,-

som var udviklet på den tyske Peenemünde raketbase. V-2 raketterne blev sammen med Wernher von Braun og 180 af hans medarbejdere overført til USA og installeret på bl.a. White Sands raketforsøgsområdet i New Mexico. Her var man startet med de første raketforsøg allerede i september 1945, og den 16. april 1946 blev den første af de erobrede tyske V-2 raketter sendt til vejrs fra White Sands, der ligger ca. 175 km sydvest for byen Roswell, der som tidligere nævnt blev kendt for det formodede UFO-styrt i juli 1947.

Var det en V-2 raket?

For at undersøge, om væsenet på de tilsendte fotografier kunne være forsøgsaber opsendt med raketter, tog forfatterne til »Alien Body Photos: An Updated Report«, til Washington D.C. Her talte man med Dr. Gregory Kennedy fra »National Air And Space Museum« under Smithsonian Institution. Dr. Kennedy er formentlig en af de personer i USA, der ved mest om V-2 raketeksperimenterne.

Dr. Kennedy oplyste, at der ganske rigtigt var anvendt aber i forbindelse med V-2 raketopsendelser fra White Sands forsøgsområdet. Den første opsendelse fandt sted den 11. juni 1948,

men rhesus-aben døde før opsendelsen. Den næste opsendelse af en abe fandt sted den 14. juni 1949 og de næstfølgende 2 raketter eksploderede under flyvningen. Størrelsen på de anvendte rhesus-aber var ca. 60 cm i længden, hvilket er noget mindre end den rapporterede størrelse af liget på fotografierne.

Wernher von Braun har tidligere oplyst, at den længste flyvning med en V-2 raket i USA var på ca. 180 km, hvilket er langt mindre, end de ca. 1.000 km, der er fra White Sands raketforsøgsområdet og til det rapporterede UFO-nedstyrtningsområde i Mexico ca. 50 km syd for Laredo. Dr. Gregory Kennedy oplyste dog, at der i en del tilfælde var tale om raketter på afveje. Således faldt en lunefuld V-2 raket i 1948 ned i nærheden af byen Juarez i Mexico ca. 110 km syd for White Sands forsøgsområdet.

Forfatterne er dog efter de indhentede oplysninger ikke i tvivl om, at der ikke kan være tale om en amerikansk forsøgsraket med en abe ombord.

Hvad er forklaringen?

Hele historien ligner meget episoden ved Roswell og andre beretninger om nedstyrtninger af UFO'er. Af og til kunne man få tanken, at der er tale om den samme tildragelse, der blot foreligger i forskellige versioner.

Roswell-episoden fandt sted i juli 1947, medens de foreliggende fotos hævdes taget året efter, den 7. juli 1948. I det offentliggjorte materiale er der ikke fremlagt nogen form for bevis for, at denne dato er korrekt. Forfatterne hæfter sig imidlertid stærkt ved denne dato, der er med til at overbevise dem om, at der ikke kan have været ale om en løbsk V-2 raket fra White Sands. Der er nemlig ikke registreret V-2 raketopsendelser på denne dato.

En nærliggende forklaring kunne naturligvis være, at det hele er fup, d.v.s. at brevskriveren ikke har oplevet de beskrevne ting, og at fotografierne er konstruerede svindelfotos. Organisationen GSW er dog af den opfattelse, at negativerne virkelig er omkring 30 år gamle. En opfattelse, der også deles af KODAK, der ligeledes har undersøgt negativerne.

Det tyder altså ikke på, at der er tale om en spøg af nyere dato. Og fotografen har ikke fået meget publicity ud af det, da han jo meget stærkt har betinget sig anonymitet overfor omverdenen. Det eneste, der tilsyneladende er opnået, er en vis forvirring i de UFO-interesseredes rækker. Men det var måske også formålet?

Hvem var fotografen?

I bogen »UFO'et der styrtede. Episoden ved Roswell, New Mexico« omtales bl.a. en fotograf ved navn Nicholas von Poppen, der arbejdede på Los Angeles egnen som industrifotograf for flyvemaskineindustrien. Iflg. von Poppen blev han engageret til at fotografere det nedstyrtede objekt fra Roswell i juli 1947. Han gennemfotograferede objektet, der iflg. hans beskrivelse var ca. 10 m i diameter med en kabine indeni ca. 7 m i diameter. I hovedkabinen var der 4 siddepladser foran et kontrolbord. I hvert af sæderne sad et dødt legeme fastspændt, tynde og af varierende højde fra 60 til 125 cm. Iflg. von Poppens opgivelser, tog han kun fotos af objektet og ikke af ligene. Det lykkedes ham dog at fjerne og gemme ét foto af det nedstyrtede objekt.

Von Poppen døde i Hollywood i sommeren 1975 i en alder af næsten 90 år, men intet spor af det omtalte fotografi er nogensinde blevet fundet.

De offentliggjorte 2 fotografier er først blevet fremsendt til de amerikanske UFO-organisationer i løbet af 1978 og 1980 og kan således ikke være blevet afsendt af von Poppen.

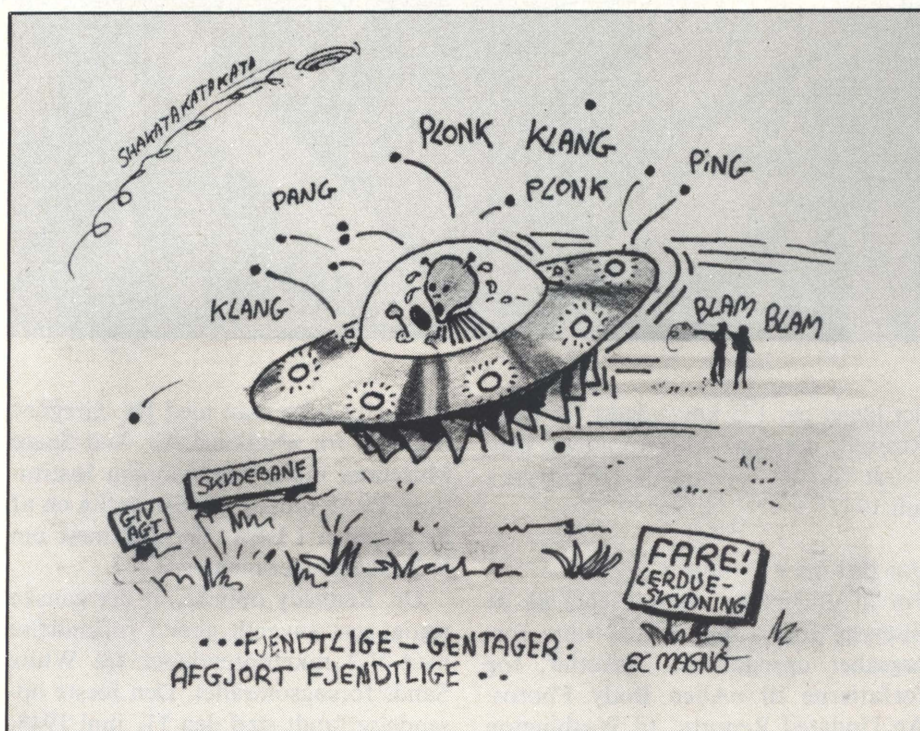
Desværre var denne vej heller ikke farbar, og vi har stadig kun de oplysninger om fotografen, som de implicerede amerikanske organisationer har offentliggjort, og som vi så selv må bedømme.

Kommentar

Når man studerer de offentliggjorte fotografier, må man nok erkende, at vragresterne ikke umiddelbart virker særligt »ujordiske«. De amerikanske UFO-organisationer har hæftet sig mest ved V-2 raketopsendelserne fra White Sands og kan ikke få datoen til at falde sammen med en affyring af en V-2. Men rent faktisk foregik der også eksperimenter med andre raketopsendelser i 1948, f.eks. med den amerikansk byggede Aerobee-raket. Det vides ihvertfald med sikkerhed, at der i løbet af 1951 blev sendt aber op i 60 kms højde med Aerobee-raketter.

Man kunne indvende, at det ikke er sikkert, at der sammenfald i tid m.h.t. abe-opsendelser med Aerobee-raketter, og at det angivne nedstyrtningssted ligger for langt borte, som tidligere omtalt. Men det er jo heller ikke givet at tid og sted for nedstyrtningen er korrekt.

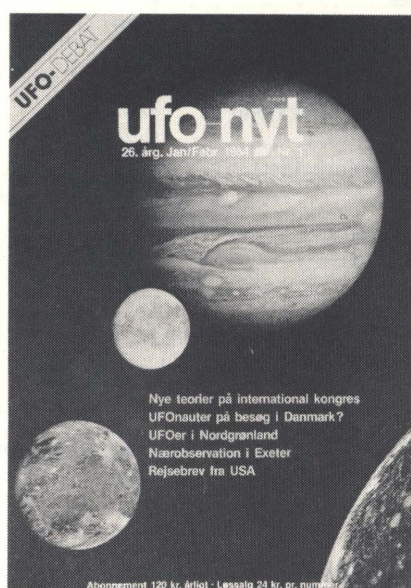
Kunne det være optagelser af vragrester fra et flystyrt og en omkom-

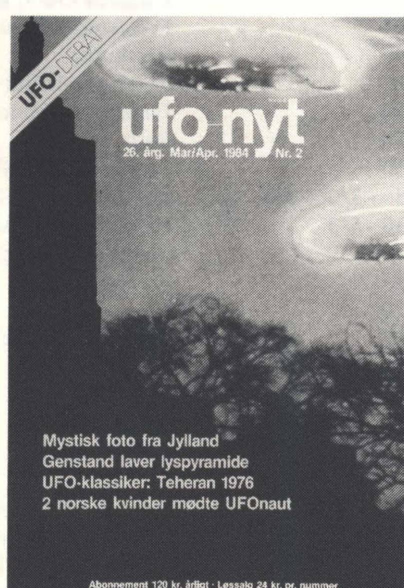

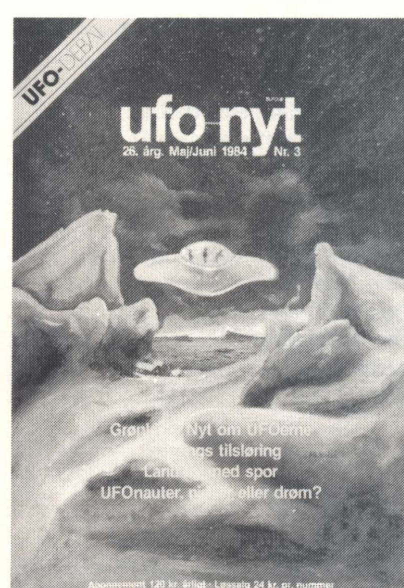
— fortsættes side 42

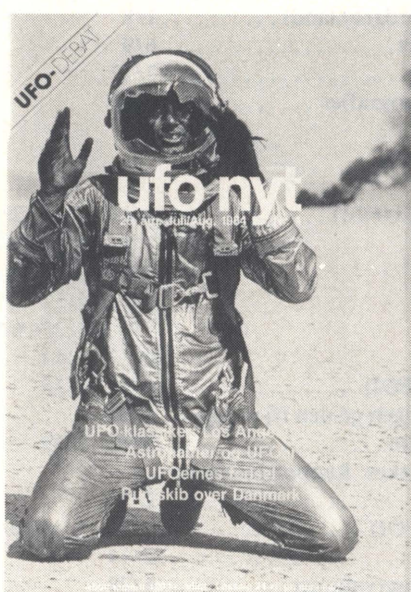
UFO-NYT 1984

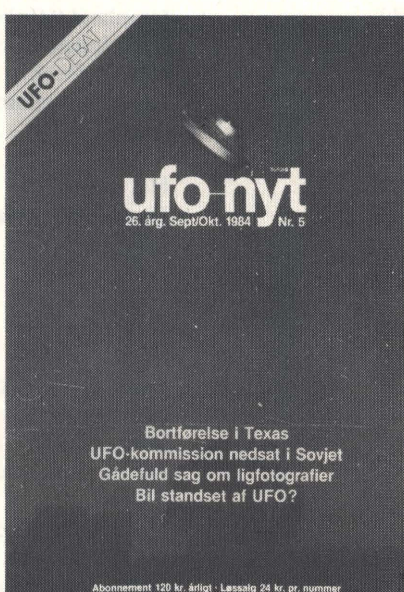
Indholdsfortegnelse og stikordsregister

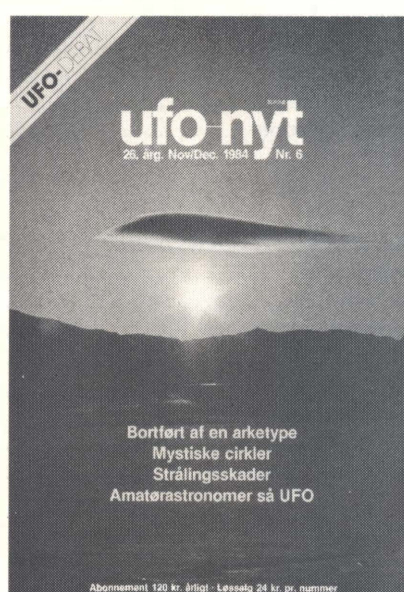

Indholdsfortegnelsens angivelser
læses således:
bladnummer/sidenummer

UFO-NYT
UDGIVES AF SUFOI
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

REDAKTION:
HENRIK PEDERSEN (ANSV.) · FLEMMING AHRENKIEL
FRANK LERBÆK · OLE HENNINGSEN

POSTBOX 6 · 2820 GENTOFTE

INDHOLDSFORTEGNELSEN ER UDARBEJDET
AF JØRGEN BENGTVIG

OBSERVATION

Sort »pind« med hale

Af Torben Birkeholm

Når SUFOI efterlyser vidner gennem dagspressen, er det først og fremmest for at få af- eller bekræftet oplysninger fra en enkelt eller få observatører. Er reaktionen en sand telefonstorm, viser erfaringen os, at der nok er tale om et naturligt fænomen. Det holdt stik i denne sag — der også viser, at et vidnes »sikre« overbevisning ikke altid skal tages til følge.

Det hele startede med en opringning fra en mand i nærheden af Åbybro, nordvest for Aalborg. Søndag eftermiddag, mellem kl. 15 og 16, den 9. december 1984, gik han en tur med sin søn. Det var stille vejr, med klar sigt og skyfrit. Solen var netop gået ned, men kastede et lysende skær på den frostklare himmel. Mens de gik mod vest, fik manden øje på et iøjnefaldende fænomen, lavt i horisonten i sydvestlig retning:

En sort, smal »pind« stod på skrå på himlen, med en hvid »hale« eller »kondensstribe« efter sig. »Pinden« stod stille, og han studerede nøje det mærkelige syn, mens han og sønnen fortsatte. På vejen mødte de nogle unge mennesker, og gjorde dem opmærksomme på fænomenet.

Til mandens store forundring blev genstanden stående stille på himlen i de ca. 20 minutter spadsereturen varede. Næsten hjemme ved bopælen blev genstanden skjult af nogle træer i et par minutter. Da den atter kunne ses, var den begyndt at »stige«. Den »steg« næsten lodret med stor hastighed, fladende ud og forsvandt så i nordlig retning. » pinden« blev set i mere end en halv time i alt.

Fly udelukket på grund af varigheden.

Dagen efter kontaktede manden SUFOIs rapportcentral og fortalte om sin observation. I første omgang gav oplysningerne anledning til at tro, at der var tale om en kondensstribe fra et højtgående jetfly, men observatørens udtalelser gav det indtryk, at »pinden« stod stille i mere end 30 minutter.

Det var ca. 10 minutter for meget til at kunne være et fly, og samtidig understregede manden, at han arbejdede med fly til daglig, og at dèt ikke kunne være forklaringen.

Sagen blev overgivet til SUFOIs lokale repræsentant, der kontaktede observatøren for at aftale tid for et interview og de rutinemæssige undersøgelser på observationsstedet. Bl.a. var det vigtigt at efterprøve »pinden« virkelig havde stået stille så lang tid som nævnt. Det var ikke muligt at besøge observatøren før en lille uges tid senere, og i mellemtiden blev det besluttet at efterlyse vidner (bl.a. de unge mennesker manden havde mødt) gennem de lokale aviser. Samtidig afslørede en gennemgang af rapportarkivet, at nogle lignende observationer var foretaget i 1972 og senere i 1979. Måske kunne den nye sag kaste lys over disse rapporter.

På forsiden

Aalborg Stiftstidende valgte at bringe efterlysningen på forsiden — i øvrigt med den noget kulørte overskrift *Visit fra en fjern klode?* — og det skulle vise sig, at nordjyderne virkelig lagde mærke til avisomtalen.

I løbet af få dage nåede over 100 personer igennem på telefonen til SUFOIs lokale repræsentant, og mange måtte ringe forgæves på den blokerede linie. Ved en misforståelse havde avisen oplyst, at observationen skete om mandagen, men alligevel understregede de fleste vidner, at de havde set fænomenet om søndagen — den rigtige dag!

Meget hurtigt vidste det sig, at »pinden« var blevet set fra det meste af Nordjylland (se Danmarkskortet), og at beskrivelserne var næsten enslydende. Ingen havde dog set den stå stille i mere end 20 minutter, men nogle var sikre på, at der var en genstand på den øverste del af »pinden« — skinnende blank, og ifølge flere med en lille tværgående »bjælke« øverst.

»Pinden« fotograferet!

Blandt de mange vidner var der tre, som kunne fortælle noget særligt interessant, nemlig at de havde fotograferet »pinden«!

Umiddelbart lyder det måske mærkeligt, at kun tre ud af hundrede havde fotograferet et så langvarigt fænomen, og ufo-kritikere har ofte påpeget, at der burde være mange flere ufo-fotografier — især når man tager i betragtning, at næsten alle danske husstande har èt eller flere kameraer. Her har vi nu et eksempel, der støtter den forklaring, der går på, at folk sjældent har kameraet ved hånden, eller glemmer at bruge det i aktuelle tilfælde (hvis der overhovedet er film i kameraet)!

Fotograferne befandt sig langt fra hinanden, henholdvis i Fjerritslev, Løgstør og Hjallerup, så der var gode mu-

ligheder for at sammenligne fotograferne med henblik på at beregne størrelse og afstand. Da vi havde sikret os negativerne, viste det sig desværre, at kun èt billede kunne bruges. To af fotograferne var amatører, og deres optagelser var rystende eller alt for utydelige til at kunne anvendes.

Den tredje fotograf var redaktør P. Friis fra Løgstør Avis, og det lykkedes ham at tage et billede, hvor »pinden« med den hvide hale kunne ses. Men selv en kraftig forstørrelse var ikke i stand til at vise os »genstanden« øverst.

Det var nu heller ikke nødvendigt, for i mellemtiden var forklaringen kommet fra en del af øjenvidnerne. Nogle havde haft kikkerten fremme, andre havde gavn af et skarpt syn: Den lille blange genstand øverst på pinden var et jetfly! Disse vidner var helt sikre på forklaringen, men hvordan passede det nu med oplysningerne fra manden, som startede hele sagen?

Perspektivforvrængning

Mens telefonstormen var på sit højeste, måtte SUFOIs lokale repræsentant

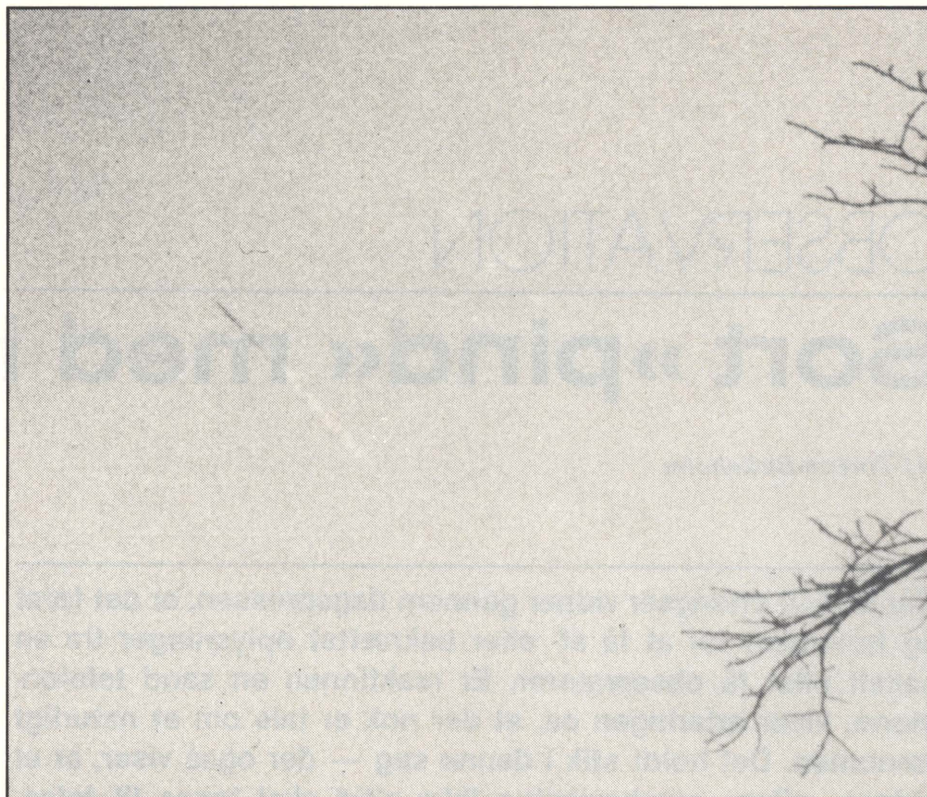

FOTO: P. Friis.

Kondensstriben er her forstørret, men det er stadig ikke muligt at se selve flyet, der befinder sig lige over den mørke del. ***(vapour trail!)***

FOTO: P. Friis.

Kun ét billede blev godt nok til at vise fænomenet. Vidnerne anslog »pindens« længde til ca. 2 cm i udstrakt arm, men mange vil nok blive overrasket, når de ser hvad den fylder på fotografiet. ***(vapour trail!)***

forlade telefonen for at besøge manden, og det blev fastlagt, at »pinden« havde stået stille i 20 minutter — altså ikke i 30 minutter, som først troet! Nu passede det med den tid man kan se et højtgående jetfly med kondendsstribe nærme sig fra stor afstand. På grund af en forvrængning af perspektivet, opfatter man det som om »pinden« (jetfly med kondensstribe) står bomstille. Kun hvis man selv står stille og har et par faste sigtepunkter at holde sig til, kan man iagttage en bevægelse. Men ser flyet nærmer sig, kan man se en tydelig bevægelse, og det kan se ud som om flyet stiger med god fart, mens det i virkeligheden bevæger sig med kontant hastighed i stor højde. Faktisk ville et trafikfly fra England til Sverige eller Finland benytte netop denne rute!

Det usædvanlige i dette tilfælde var, at flyets kondensstribe var både sort (mørk) og hvid. Normalt er striben hvid, men hvis solen er bag flyet (evt. gået ned), kan striben stå i silhouet på himlen og af den årsag være mørk.

Et flykyndigt vidne havde set udstødningsflammer fra motorerne i sin kikkert, og han foreslog, at forkert justerede motorer gav »sod« i udstødningen.

Det lykkedes ikke at fastslå nøjagtigt hvilket fly der var tale om, men serviceafdelingen hos SAS oplyste, at de motorer flyene har i dag ikke giver en så dårlig forbrænding, at den beskrevne mørke stribe kan opstå (i hvert fald ikke hos SAS!).

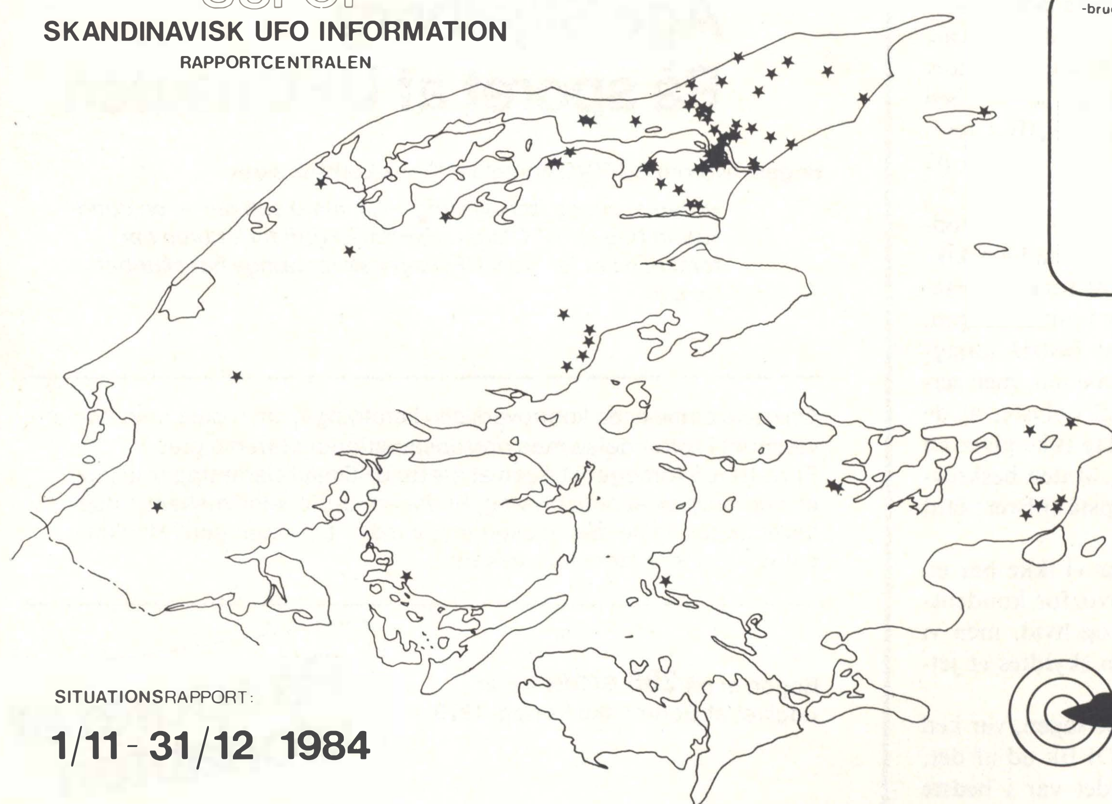
Vi må indrømme, ar vi ikke har en sikker forklaring på hvorfor kondensstriben var både sort og hvid, men vi er helt sikre på, at den skyldtes et jetfly!

Manden, der startede sagen, var ked af det »besvær« SUFOI fik ud af det, og han bedyrede, at det var i bedste hensigt. Dertil kan man sige, at det netop er SUFOIs opgave at have det »besvær«, og at man skal være forsigtig med at støtte sig til sine erfaringer som fagmand. Der findes i høj grad usædvanlige naturfænomener!

I øvrigt kunne sagen ikke kaste lys over de rapporter vi havde liggende fra 1972 og 1979. Forskellene var alligevel større end lighederne. □

INDRAPPORTERINGER

DANMARK

NL.1.
Nattelysfænomen 1
Et punktformet lys uden detaljer.

NL.2.
Nattelysfænomen 2
Et lysfænomen af en vis udstrækning med synlig form.

Et nattelys er et eller flere lys, der ses efter solnedgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk lyset er. Lysene kan være konstante, blinkende eller roterende. Lysene kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

DL.1.
Dagslysfænomen 1
Et punktformet fænomen uden detaljer.

DL.2.
Dagslysfænomen 2
Et fænomen af en vis udstrækning med synlig form.

Et dagslysfænomen er et eller flere fænomener, der ses efter solopgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk fænomenet er. Det kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

NO.1.
Nærobservation af 1. grad
Et ufo med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

NO.2.
Nærobservation af 2. grad
Et ufo som i NO.1., der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation, elektriske forstyrrelser osv.

NO.3.
Nærobservation af 3. grad
Et ufo - svævende eller landet - som i NO.1., hvor der er iagttaget væsener eller skikkelser inde i eller i umiddelbar nærhed af fænomenet.

Den følgende liste angiver hver enkelt henvendelse om observationer, som SUFOI har modtaget i den anførte periode.

Markeringen på kortet angiver observatørens opholdssted i hvert enkelt tilfælde.

Da kun et fåtal af henvendelserne er undersøgt til bunds på tidspunktet for opgørelsen, kan der mangle oplysninger i flere tilfælde - ligesom det på dette tidspunkt kun i få tilfælde er muligt at afgøre om fænomenerne kan identificeres.

(En komplet oversigt over antal UFOer/IFOer bringes hvert år i forbindelse med en statistisk analyse af det samlede rapportmateriale).

Oversigt over observationer modtaget i perioden 1. nov. til 31. dec. 1984

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (postnr. og bynavn)	Antal vidner	Farver	Evt. identifikation
juletid '83			7200 Grindsted		hvid	
07-08-84	22.45 DST	10 min.	7620 Lemvig	1	ildrød	
21-08-84	ca. 22.00 DST		7500 Holstebro	1	hvid/orange/citrongul, sort	
01-09-84	ca. 23.30 DST		9560 Hadsund	1	hvid	
09-10-84	18.50 DNT	30 sek.	8300 Odder	1	hvid	
09-10-84	20.50 DNT	5 min.	8330 Beder	flere	hvid	fly
28-10-84	ca. 17.30 DNT	15 min.	6520 Toftlund	2	hvid/gul	fly
29-10-84	20.00 DNT	3 timer	5600 Fåborg	13		
01-11-84	21.55 DNT	5 sek.	8230 Åbyhøj	1	sort	
12-11-84	ca. 16.30 DNT		4230 Skælskør	1		
13-11-84	20.08 DNT	ca. 2 sek.	8450 Hammel	1	hvid, rødlig	
13-11-84	20.08 DNT	2-3 sek.	2930 Klampenborg	1	grøn/hvid-grøn/orange/magnesiumhvid	
13-11-84	20.08 DNT	få sek.	3200 Helsinge	1	hvidlig/blålig	
14-11-84	15.45 DNT	få sek.	2600 Glostrup	1	hvid/rød	fly
14-11-84	eftermiddag	ca. 10 min.	7800 Skive	1	sort	fly
14-11-84	17.00 DNT	ca. 40 min.	2900 Charlottenl.	1	hvid/rød/grøn	Jupiter
16-11-84	16.40 DNT		2750 Ballerup	1		
23-11-84	ca. 17.00 DNT	ca. 15 min.	3100 Hornbæk	1		
25-11-84	ca. 20.13 DNT		4300 Holbæk	1		
25-11-84	ca. 20.15 DNT	ca. 5 sek.	4300 Holbæk	1	grålig	
09-12-84	eftermiddag		9200 Aalborg SV	1	sort	fly
09-12-84	15.00 DNT	ca. 10 min.	9681 Ranum	1	sort	fly
09-12-84	15.00 DNT		9440 Åbybro	4	sort	fly
09-12-84	15.00 DNT	ca. 15 min.	9440 Åbybro	1	sort/rød	fly
09-12-84	15.15 DNT	ca. 30 min.	9440 Åbybro	2	mørk	fly
09-12-84	15.15 DNT	ca. 30 min.	9440 Åbybro	1	mørk/sort	fly
09-12-84	15.00-16.00	ca. 20 min.	9330 Dronninglund	1	sort	fly
09-12-84	15.00-16.00		9493 Saltum	1	mørk/rød	fly
09-12-84	15.00-16.00		9320 Hjallerup	1	mørk	fly
09-12-84	15.00-16.00	ca. 15 min.	9541 Suldrup	2	sort	fly
09-12-84	15.00-16.00	10 min.	9370 Hals	1	sort	fly
09-12-84	15.00-16.00	ca. 2 min.	9681 Ranum	1	mørkegrå	fly
09-12-84	15.00-16.00		9000 Aalborg	1	mørk/sort	fly
09-12-84	15.00-16.00	ca. 10 min.	9230 Svenstrup	1	mørk/sort	fly
09-12-84	15.00-16.00	20 min.	9480 Løkken	1	mørk	fly
09-12-84	15.00-16.00	ca. 10 min.	9310 Vodskov	1	sort	fly
09-12-84	15.00-16.00	ca. 30 min.	9000 Alborg	2	sort	fly
09-12-84	15.00-17.00	ca. 25 min.	9430 Vadum	1	hvid/sort	fly
09-12-84	15.30 DNT	ca. 45 min.	9000 Aalborg	2	mørk	fly
09-12-84	15.30 DNT	ca. 4 min.	9670 Løgstør	1	sort	fly
09-12-84	15.30 DNT	ca. 15 min.	9690 Fjerritslev	2	sort	fly
09-12-84	15.30 DNT	ca. 15 min.	9492 Blokhus	1	mørk	fly
09-12-94	15.30-15.45	ca. 15 min.	9510 Arden	1	sort	fly
09-12-84	15.30-15.45		9310 Vodskov	1	grålig/lilla	fly
09-12-84	15.30-16.00		9280 Storvorde	1	sort/hvid	fly
09-12-84	15.30-16.00	ca. 30 min.	9960 Østerby Havn	2	sort	fly
09-12-84	15.30-16.00		9240 Nibe	1	sort	fly
09-12-84	15.30-16.00		9000 Aalborg	1	sort	fly
09-12-84	15.40 DNT	10 min.	9690 Fjerritslev	1	sort	fly
09-12-84	15.45 DNT	15 min.	9370 Hals	2	sort/rød	fly
09-12-84	15.50 DNT	20 min.	9700 Brønderslev	2	sort	fly
09-12-84	16.00 DNT	ca. 20 min.	9260 Gistrup	1	sort	fly
09-12-84	16.00 DNT	ca. 10 min.	9380 Vestbjerg	1	sort/hvid	fly
09-12-84	16.00 DNT	30 min.	9280 Storvorde	5	sort/brun/rød	fly
09-12-84	16-tiden DNT	3-4 min.	9000 Aalborg	1	mørk	fly
09-12-84	ca. 16.00 DNT	10 min.	9380 Vestbjerg	1	sort/grå/hvid	fly
09-12-84	16.00 DNT	10 min.	9340 Aså	1	sort/hvid	fly
09-12-84	16.00 DNT	15 min.	9240 Nibe	1	sort/hvid	fly
09-12-84	16.00 DNT	20 min.	9440 Åbybro	1	sort/grå/rød	fly
09-12-84	ca. 16.00 DNT	30 min.	9460 Brovst	1	sort/rød	fly

→

OBSERVATIONER

Lysfænomener over Nordsjælland

Af Torben Birkeholm

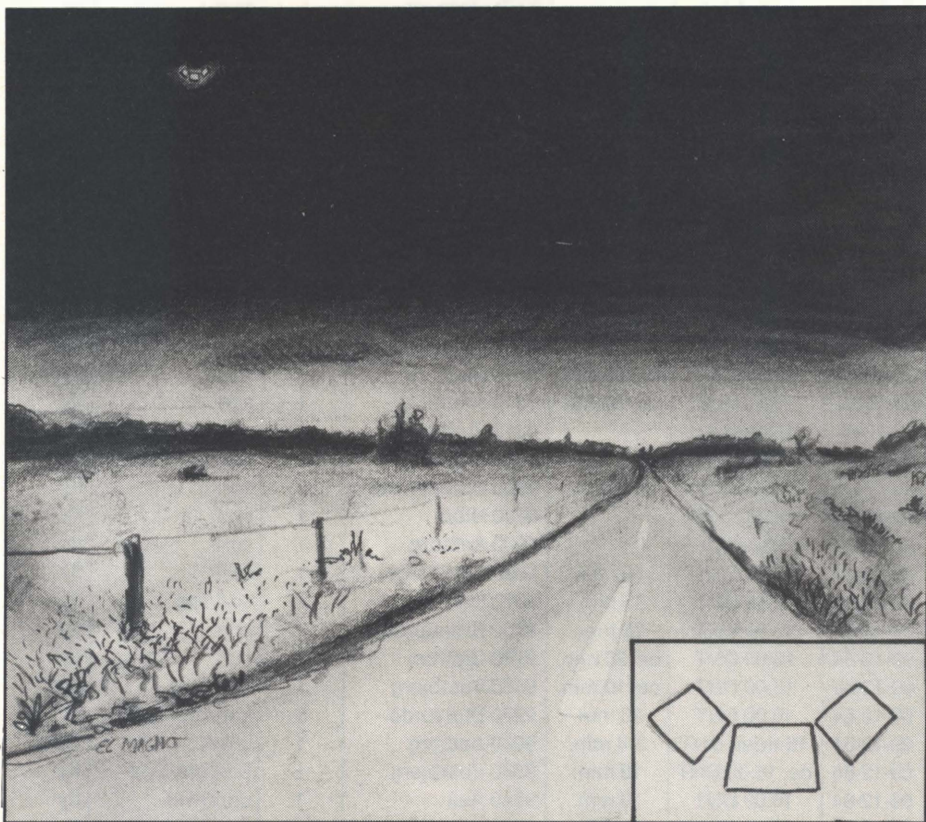
Den 7. oktober 1984 var Nordsjælland skueplads for nogle lysfænomener, der fik folk til at kontakte SUFOI. Et blik på Danmarks-kortet og listen over observationer i UFO-NYT nr. 1/85 viser, at lysfænomenerne kunne ses i et større område.

SUFOI fik kendskab til observationerne samme aften, idet en medarbejder ved Frederiksborg Amts Avis ved 20.30-tiden ringede til rapportcentralen og fortalte sin historie:

Medarbejderen kom kørende i bil ad Kongevejen mod nord. Ca. 19.45 nåede hun krydset Kongevejen-Sandholmgårdsvej, og hun kiggede op i forrudens venstre hjørne, for at fjerne en plet, som havde generet hende.

Hun opdagede i samme nu et lysende fænomen over skoven — tre store lysende firkanter, der for hende lignede »vinduer« med et neonhvidt, kraftigt skær. Firkanterne var placeret skævt i forhold til hinanden (se tegningen), og hun syntes de tilsammen fyldte lige så meget på himlen som en halv fuldmåne.

Ved krydset Kongevejen-Høveltevej lagde kvinden mærke til, at lysene befandt sig samme sted på himlen. Hun holdt nu skarpt øje med fænomenet resten af vejen til Hillerød. I Hillerød drejede hun af, men kunne stadig se lysene, og først efter yderligere to svingninger forsvandt de ud af syne. Hun observerede fænomenet i omkring 5 minutter i alt.

»...Tre store lysende firkanter med et neonhvidt, kraftigt skær.« — Tegners opfattelse af observationen 07.10.84. Størrelsen af lysfænomenet er gengivet korrekt efter observatørens beskrivelse. Indsat nederst til højre en forstørrelse.

Mange vidner

Det var nærliggende at efterlyse vidner til observationen gennem Frederiksborg Amts Avis, og allerede morgenen efter begyndte folk at ringe til SUFOIs telefoner.

I løbet af nogle dage fik SUFOI 20 henvendelser, der repræsenterede omkring 30 vidner. Som det ofte sker, når mange mennesker skal beskrive noget uventet og forholdsvis kortvarigt, fik vi vidt forskellige beskrivelser af fænomenet.

Efter en grovsortering af oplysningerne viste det sig, at folk beskrev *to* lysfænomener — et kortvarigt lysglimt, efterfulgt af det længerevarende lysfænomen som avismedarbejderen observerede.

Lysglimtet var svært at stedbestemme for de fleste, men ingen af dem så selve lyskilden. Forskellige oplysninger viser dog, at et lokalt tordenvejr befandt sig i området. Et lyn inde i en sky kunne forårsage netop et sådant lysglimt — uanset flere af vidnerne mente der var skyfrit. Men også et kraftigt meteor kan opfattes som det beskrevne lysglimt. SUFOI har oplysninger der støtter begge forklaringer og kan ikke med sikkerhed afgøre hvilken der er den rigtige.

09-12-84	16.00-17.00	ca. 15 min.	9891 Tolne	2	sort/hvid	fly
09-12-84	16.10 DNT	10 min.	9240 Nibe	1	sort	fly
09-12-84	16.15 DNT	30 sek.	9200 Aalborg SV	2	hvid	fly
09-12-84	17.00 DNT	ca. 15 min.	9300 Sæby	1	grå	fly
10-12-84	15.00 DNT		8320 Mårslet	1	grå	
10-12-84	15.00 DNT	2-3 min.	9560 Hadsund	1	koksgrå	fly
10-12-84	15.00 DNT		9440 Åbybro	2		
10-12-84	15.30 DNT	ca. 5 min.	9400 Nørresundby	1	hvid/gul	fly
10-12-84	15.30 DNT	ca. 5 min.	9210 Aalborg SØ	1	sort	fly
10-12-84	15.40 DNT	ca. 20 min.	9400 Nørresundby	1	rød	fly
10-12-84	15.00-16.00	ca. 10 min.	9260 Gistrup	1	sort	fly
10-12-84	15.00-16.00	2-3 min.	9000 Aalborg	1	mørk/sort	fly
10-12-84	16.30 DNT	ca. 5 min.	9800 Hjørring	1	hvid	
10-12-84	16.00-18.00		9400 Nørresundby	1	hvid	
11-12-84	02.30 DNT	ca. 10 min.	9000 Aalborg	1	sort	
11-12-84	23.30 DNT	ca. 5 min.	9750 Øster-Vrå	2	blålig	
12-12-84	aften	få min.	9000 Aalborg	1	hvid/rød	

Tidsangivelserne spredte sig over tidsrummet mellem kl. 19.00 og kl. 20.00, med de fleste observationer koncentreret omkring kl. 19.45 — ikke uventet, da samme tidspunkt var nævnt i avisen.

Lysende firkanter over Hillerød

De »lysende firkanter« blev set af flertallet, men beskrivelserne var temmelige forskellige. Nogle så tre lys, mens andre kun så to eller èt, og kun få beskrev dem som firkantede. Der var en sammenhæng på den måde, at folk der var tæt ved området nord for Hillerød så tre lys, mens folk længere borte kun så to eller èt lys.

Retningsangivelserne pegede også på området nord for Hillerød, som i øvrigt er stærkt trafikeret af fly under indflyvning til lufthavnen i Kastrup. Flere af vidnerne var selv inde på, at der var tale om landingsprojektører fra et fly, og denne forklaring støttes da også af de foreliggende oplysninger. Nogle af observationerne falder tidsmæssigt og retningsmæssigt udenfor hovedgruppen, men der kan f.eks. udmærket være tale om et andet fly.

Landingslys giver mange ufo-observationer

Man kunne spørge sig selv, hvad der får så mange almindelige fornuftige mennesker til at melde om ufo-observationer, når der er tale om »banale« landingslys fra fly. For SUFOI er der intet mærkeligt ved det, idet en meget stor del af observationerne skyldes flylys. Få mennesker er klar over hvor mange forskellige lys et fly kan føre, og hvordan det kan tage sig ud en mørk aften eller nat.

Landingsprojektørerne er blot èt kapitel i et katalog over flylys. F.eks. kan nævnes en egenskab ved disse projektører der overrasker og undrer mange. Projektørerne er meget lysstærke, men samtidig er de meget retningsbestemte. Det betyder, at flyet skal have kurs lige mod en observatør for at kunne ses i sin fulde glans. Men så er det unægtelig også meget iøjnefaldende og »mystisk«.

Samtidig vil flyet i en vis afstand synes at stå stille på himlen — ofte flere minutter — indtil det er så tæt på observatøren, at bevægelse kan iagttages. Eller flyet ændrer kurs og flyet forsvinder pludselig eller dæmpes kraftigt. Blot en lille kursændring er nok til at forårsage disse fænomener. Mange er nok heller ikke klar over, at landingslyset fra et fly i klart vejr kan ses over 100 km borte!

Som regel viser disse årsager sig, når vi kombinerer oplysninger fra flere uafhængige vidner. De erfaringer vi får på den måde, gør at det også er muligt at pege på de samme årsager, selvom der kun er èn eller få observatører.

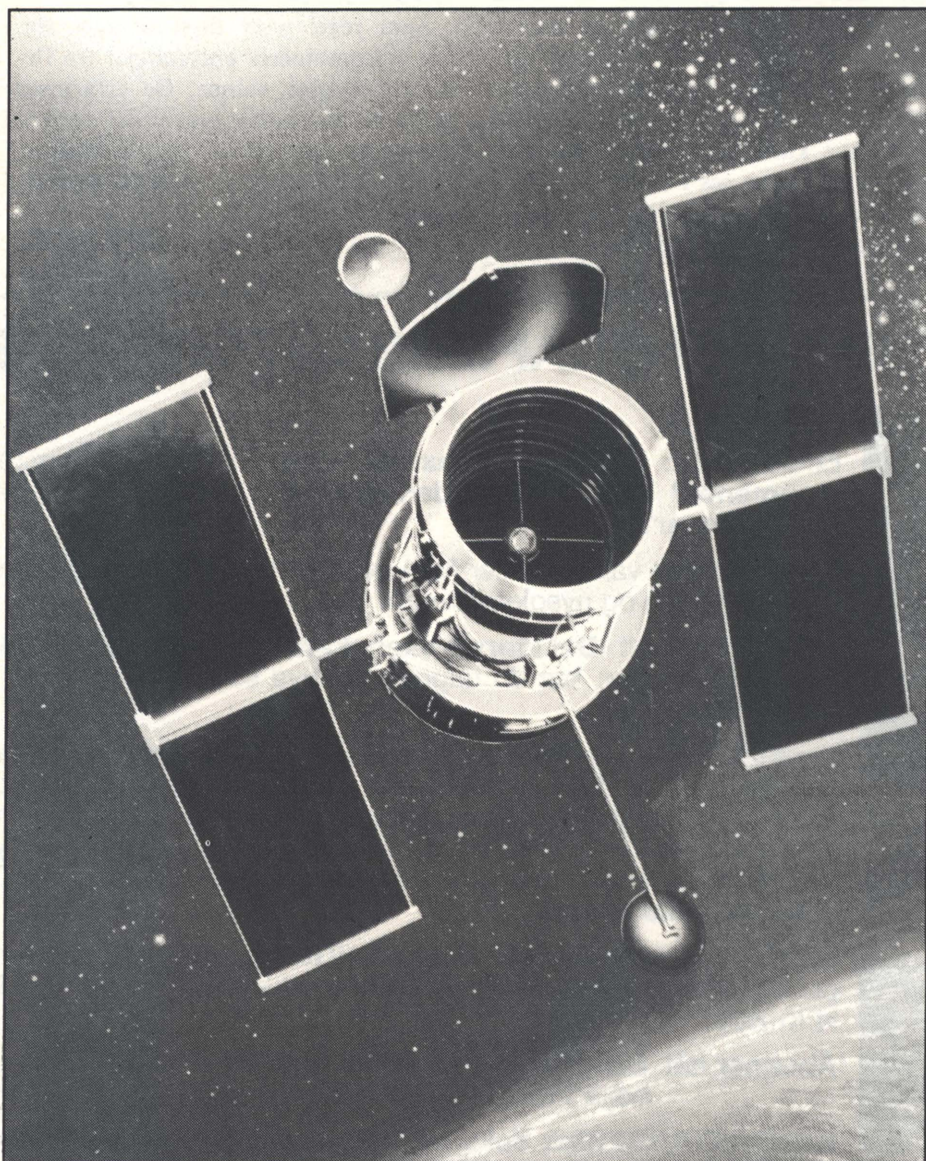

Rumteleskop og Venus

Ved Tommy Christensen

Rumteleskopets instrumenter testet

NASA's store rumteleskop, nu døbt Hubbletelskopet efter den berømte amerikanske astronom Edwin P. Hubble (1889 - 1953), vil uden tvivl betyde, at vi opnår et langt bedre kendskab til universet, når det bliver opsendt som et ubemandet observatiorie i slutningen af 1986. Milliard dollar projektet har dog også mødt adskillige store vanskeligheder inden det kommer så vidt.

Tegning: NASA

Fremstillingen af det 2,4 meter store hovedspejl forløb over al forventning, men det er de mange øvrige instrumenter i observatioriet, der volder NASA problemer.

Senest var det en yderst følsom lyssensor, der skal spore ganske svage stjerner, således at man kan fastholde teleskopet på et bestemt punkt gennem længere tid, der ikke kunne opfylde nye og højere krav. Udviklingen af sensorsystemet var allerede forsinket, da NASA i sommeren 1983 besluttede at udsætte det for en skrap test. Til alles store skuffelse faldt testen meget utilfredsstillende ud, og nogle forskere begyndte endda at diskutere alternativer til systemet, der ville forsinke opsendelsen endnu mere.

Forsinkelsen betyder, at en opsendelse af Hubbleteleskopet ikke kan finde sted i år som planlagt. Dermed mister astronomerne muligheden for at benytte det store rumteleskop til at observere Halleys Komet på sin vej gennem det indre solsystem eller til at understøtte Voyager 2's passage ved Uranus i januar 1986.

Heldigvis gik en ny serie af afprøvninger i november 1983 langt bedre, og sensoren kunne nu følge en simuleret stjerne, der var svagere end nødvendigt. Perkin-Elmer Corp., der bygger teleskopets optiske dele, har netop lavet en ny og endelig test under NASA's tilsyn i juli 1984. Dog understreger en rapport, at selv om disse afprøvninger skulle vise, at Hubble-observatoriets sensor er klar til indbygning, skal man ikke tro, at der ikke opstår flere problemer med sensorsystemet. Det er nemlig så følsomt, at det kan registrere lys, der er 30.000 gange svagere end de mindste stjerner

vi kan se på stjernehimlen med det blotte øje.

NASA har netop meddelt, at de 5 videnskabelige instrumenter, der skal monteres i Hubbleobservatoriet, har gennemgået en test på Goddard Spaceflight Center i Maryland. Det drejer sig om et vidvinkel/planet kamera, et kamera for lyssvage objekter, en spektrograf, der vil oplyse om bl.a. stjerners kemiske sammensætning, et fotometer, der vil give informationer om klarheder, og endnu en spektrograf, der skal levere »billeder« af meget høj opløsning.

De kritiske afprøvninger faldt meget heldige ud, og viste, at alle instrumenterne arbejdede fint med observatoriets computer — både individuelt og samlet. Selvom der blev fundet et par fejl, skulle alle instrumenter være klar til indbygning i rumfartøjet i slutningen af 1984.

Sky and Telescope
4 og 9 1984

Aktive vulkaner på Venus?

I de senere år har undersøgelser, bl.a. foretaget af de russiske Venera sonder og ved radarkortlægning fra Jorden, vist, at vulkaner sandsynligvis har spillet eller måske endda stadig spiller en afgørende rolle i formgivningen af Venus' overflade. Dog har astronomer og astrofysikere endnu ikke været i stand til at fremføre helt klare beviser herfor, idet tykke skyer skjuler planeten godt.

På et møde for amerikanske planetforskere sagde Larry Esposito fra Colorado Universitetet, at meget tydede på, at der foregik en massiv vulkanisk aktivitet på Venus i midten af 1970'erne. Han begrunder sin påstand med de usædvanlige atmosfæriske målinger foretaget af Pioneer Venus sonden, der nåede planeten i december 1978.

I slutningen af 1978 registrede måleinstrumenter både på sonden og Jorden en tilstedeværelse af svovldioxid (SO_2) i det øverste skylag og betydeligt højere end før observeret. Fremtrædende var også en tyk højtliggende dis af mikroskopiske partikler, sikkert dråber af svovlsyre (H_2SO_4). Denne dis stammer fra den fotokemiske nedbrydelse af svovldioxid i det ultraviolette lys.

Takket være Pioneer Venus sondens lange levetid i sit kredsløb om planeten, fandt Esposito, at mængden af svovldioxid over de næste 5 år faldt

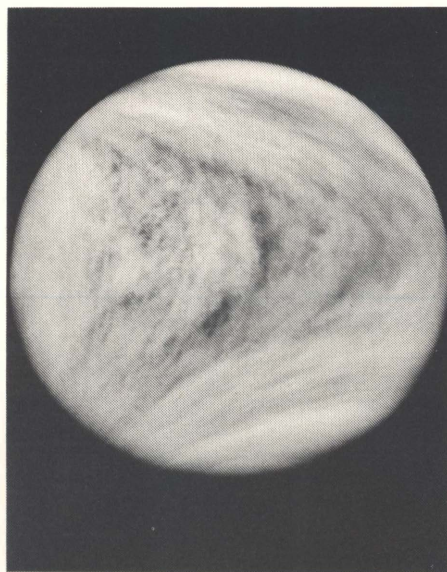

Foto af Venus taget den 19. februar 1979 af Pioneer Venus Orbiter.

til 1/10 i forholdt til 1978, ligesom disen også aftog betydeligt.

Han har konstateret, at et lignende fænomen fandt sted i 1950'erne. I begge tilfælde kan et vulkansk udbrud have sendt svovlholdigt gas og småpartikler op over det tykke skylag i 50 km's højde. Udregninger har vist, at disse udbrud må have været mindst 10 gange mere varme- og støvdannende end 1982 udbruddet af vulkanen El Chichon i Mexico.

Det skal indrømmes, at gas fra svovlrige, lavere højder simpelthen blot kan blive ført op i Venus'stratosfære af kraftige vinde, men Esposito mener dog, at atmosfæren er for stabil til at denne udviklingseffekt kan opstå. Iøvrigt vil en udveksling af luftlag være langt mere almindelig end de foreliggende data lader antyde.

Landesonder nedsendt fra Pioneer Venus Orbiteren har konstateret svovldioxid i den lavere atmosfære. Ron Prinn fra Teknologisk Institut i Massachusetts merner, at kalcium i klipperne på Venusoverfladen vil binde svovldioxiden og altså fjerne den fra atmosfæren. Tilstedeværelsen af svovldioxid nær overfladen taler hermed for vulkanudbrud, idet gassen jo ellers ikke til stadighed vil befinde sig i den lavere del af atmosfæren.

Imidlertid tror Prinn ikke, at vulkanudbrud behøver at være så jævnligt forekommende, som Esposito synes at foreslå. Han forestiller sig, at det vulkaniske lava indeholder svovl i form af pyrit (FeS), hvis højt reflekterende signatur let registreres i Pioneer Orbiterens radar data. Pyrit vil trinvis reagere med vand og kulilte for at danne svovldioxid og svovlsyre.

Begge forskere er enige om, at vulkaner er aktive nu — selvom eruptioner ikke er en hverdags begivenhed. Forbedrede radar undersøgelser af Venus er nu igang ved Arecibo Radioteleskopet og af Venera 15 og 16, der ankom til den hvide planet i oktober 1983. Disse øgede anstrengelser for at studere Venus, vil måske give det skudsikre bevis for vulkanisk aktivitet, som Esposito, Prinn og deres kollegeer leder efter.

Sky and Telescope 2/84

Kort: NASA/Ames Research Center.

Topografisk kort over Venus fra 75° nordlig til 63° sydlig breddegrad.

AKTIVITETER

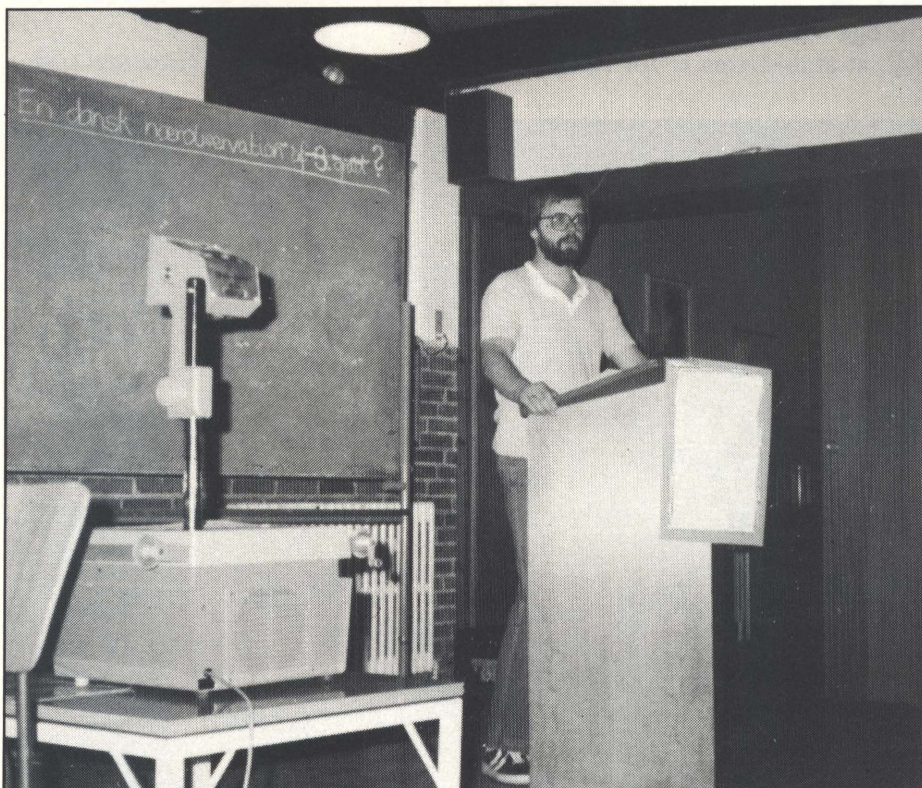
UFO '84

Ved Per Andersen

Her, hvor vi igen er godt på vej mod den lyse sommertid, kan det være rart at mindes en af sidste sommers store UFO-begivenheder. I juli 1984 samledes UFO-interesserede fra hele landet i Sønderjylland til årets UFO-seminar, UFO '84. Seminaret blev både en succes og en fiasko, og vi bringer her højdepunkterne fra det ugelange program.

Under den brede overskrift »UFO-problemet« startede seminaret UFO-84 med en paneldebat, hvor både repræsentanter fra UFO-organisationerne og personer uden tilknytning til organisationerne diskuterede spørgsmålet: »Hvordan løser vi UFO-proplemet«.

SUFOI's repræsentant, Per Andersen, gjorde i sit indlæg opmærksom på, at der begås en stor fejl ved at tale om *et* UFO-problem. I virkeligheden er der tale om en kompleks samling af et stort antal problemer. Dette kan illustreres ved, at alt hvad folk ser på himlen, og som ikke efter en undersøgelse kan forklares som et kendt fænomen, bliver anbragt i en stor kasse med skiltet »UFOer«. Disse bliver herefter betragtet under ét, og man forsøger at finde ud af, hvad det egentlig er, der gemmer sig i kassen. Problemerne opstår så, fordi der i virkeligheden befinder sig mange forskellige ting i kassen. Man kunne f.eks. forestille sig ukendte naturfænomener, psykologiske fænomener, religiøse oplevelser og teoretisk set også beretninger om fremmede rumskibe fra andre solsystemer. Så uanset, hvad man forsøger at bevise om kassens indhold, vil man komme til kort over for en systematisk behandling af hele kassens indhold under ét. Bl.a. fordi de forskellige grupper af rapporter kræver forskellige analyse-metoder.

Torben Birkeholm, der er leder af SUFOI's rapportsektor, holdt et fængslende foredrag om en mulig dansk nærkontakt af 3. grad.

Per Andersen opfordrede til, at man gør sig dette forhold klart, og mente, at et første mål må være at isolere de forskellige kategorier af oplevelser, der befinder sig i kassen.

Ib Laulund fra organisationen IGAP så sagen fra en helt anden synsvinkel. Efter hans opfattelse er der ikke tale om noget problem, idet man efter IGAP's mening har masser af beviser på, at UFOerne i virkeligheden er rumskibe - fra vores og andre solsystemer. Eksempler på disse beviser er observationer af højst tvivlsom karakter og citater fra fremtrædende personer, der bliver misfortolket og fejlagtigt citeret. Efter SUFOI's opfattelse kan disse ikke betragtes som bevis, hvad der f.eks. er dokumenteret i UFO-NYT 1984, nummer 6, side 12, under overskriften »Til Grin«.

Per Andersen gjorde opmærksom på, at de mange uoverensstemmelser mellem SUFOI og IGAP bl.a. skyldes, at man forstår noget forskelligt ved

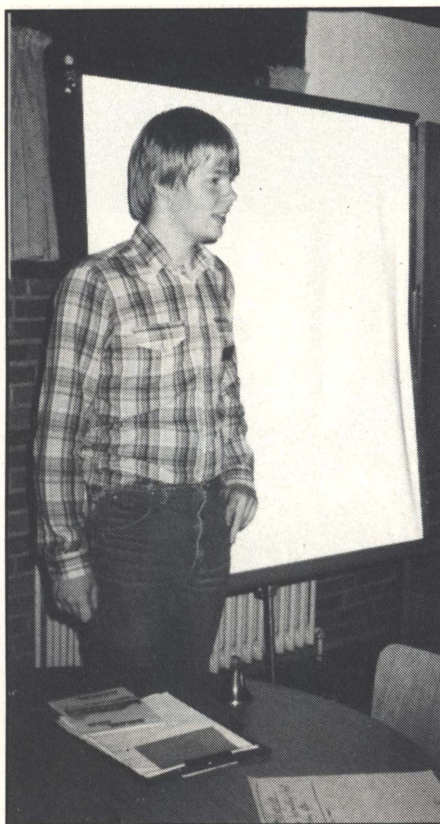
ordet »bevis«. IGAP mener noget er bevist, når man selv er *overbevist* om, at det er korrekt. I IGAP's øjne er det et bevis, hvis man selv eller andre har set et fænomen, som man er overbevist om er et rumskib. I modsætning hertil forstår SUFOI ordet »bevis« i mere videnskabelig forstand. For at en hypotese kan anses for at være bevist i vore øjne, må der foreligge forskningsresultater opnået med anerkendte videnskabelige metoder, der i rimelig grad sandsynliggør hypotesen. I denne forstand af ordet er det på ingen måde bevist, at alle eller nogle af UFO-observationerne dækker over fremmede rumskibes besøg på jorden.

Som det fremgår, ligger SUFOI's og IGAP's holdninger ret langt fra hinanden. Begge organisationernes repræsentanter blev dog kritisk udspurgt af de to »spørgere«, redaktør Per Borgaard og stud.theol. Flemming F. Olsen. Sidstnævnte rettede det spørgsmål til SUFOI, om vi ikke fokuserer for meget på en naturvidenskabelig indfaldsvinkel til fænomenerne. Dette måtte Per Andersen give ham ret i. Der er dog i SUFOI, specielt blandt de personer, der optager rapporter, en erkendelse af et stort behov for viden om psykologiske, sociologiske og religiøse faktorer ved undersøgelser af observations-beretninger. Dette gælder vel især forskellige former for nærobserationer. Men den mere naturvidenskabelige holdning i SUFOI skyldes ikke manglende forståelse for disse faktorer, men derimod en manglende viden om bl.a. de psykologiske og sociologiske områder.

Succes og fiasko

Hvis man ser på seminaret UFO 84 med hensyn til det faglige niveau og kvaliteten af foredragene, kan man ikke sige andet, end at det blev en succes. Det er længe siden (om nogensinde), at der har været afholdt et arrangement i Danmark om UFOer, hvor emnet er blevet behandlet så seriøst og med en så stor faglig forståelse for emnet. Og dette skyldes vel først og fremmest, at foredragsholderne hørte til de mest seriøst arbejdende fra Danmark og udlandet: Torben Birkeholm (SUFOI), Flemming F. Olsen, Hansjürgen Köhler (CENAP, Tyskland) og Bertil Kuhlemann (Projekt URD, Sverige).

Alligevel blev UFO 84 en fiasko med hensyn til antallet af besøgende og tilhørere ved foredragene. Dette

Seminaret åbnes af Lars K. Lassen (SUFOI), der arrangerede UFO '84 sammen med Jørgen Nielsen og Freddy Nielsen.

resulterede i det største økonomiske underskud nogensinde ved de regelmæssigt afholdte sommer-seminarer. For at finde årsagen til den mildest talt manglende publikumssøgning vil man ofte fokusere på de konkrete forhold omkring arrangementet. Og det er da også givet, at arrangementets geografiske placering i Sønderjylland kan have haft en betydning. Man må heller ikke udelukke, at foredragsprogrammet med 3 annoncerede foredrag på udenlandsk (svensk, tysk og engelsk) har afholdt de mindre sprogkyndige fra at deltage.

Betragter man imidlertid det konkrete arrangement i en lidt større sammenhæng, og sammenligner det med andre arrangementer igennem årene, bliver et ikke ukendt mønster klart. Efterhånden som UFO-forskerne er blevet mere og mere seriøse, er publikums interesse dalet i takt hermed. Hvis man ville være sikker på puplikums-succes, så var man desværre nødt til at lade indholdet være foredrag, hvor alle »beviserne« for rumskibene blev fremlagt, helst krydret med okkulte fænomener af diverse art, samt udokumenterede nærobservationer af den værste slags. Ak ja, seriøsiteten har trange kår i disse tider. Det er stadig mere interessant at høre om uholdbare rumskibsberetninger end om afsløringer af, i hvor høj grad de menneskelige faktorer kan spille os et puds.

Nærobservationer

I lyset af ovenstående kan det ikke undre, at der var flest besøgende til to foredrag, der begge beskæftigede sig med nærobservationer. Torben Birkeholm, der er leder af SUFOI's rapportsektor, fortalte om en muligt dansk nærobservation af 3. grad, der har været undersøgt af SUFOI. Observationen blev gjort af et ægtepar, og det kan i korthed fortælles, at de så et lys på himlen, som i sig selv ikke var særligt usædvanligt. Lyset må nærmest betegnes som et såkaldt nattelys uden detaljer og uden nogen sikker bedømmelse af afstand eller størrelse. Men efter denne observation »følte« ægteparret, specielt konen, at der var et »væsen« i huset hos dem. I en enkelt situation lykkedes konen at se et glimt af et utydeligt væsen i husets entre.

Det kan ikke definitivt konkluderes, at der i dette tilfælde har været tale om en nærobservation af 3. grad, bl.a. fordi det ikke er sandsynliggjort, at der overhovedet var nogen sammenhæng mellem det observerede lys og den umiddelbart følgende fornemmelse af et »væsen« i huset. Tværtimod er der flere forhold, der tyder på, at lyset kunne have været et lys fra en naturlig lyskilde, og at den efterfølgende hændelse i højere grad bærer præg af en oplevelse af mere psykologisk eller sociologisk karakter.

Disse ikke-håndgribelige træk ved nærobservationerne var netop genstanden for stud.theol. Flemming F. Olsen's foredrag under overskriften »Soft-data problematikken i nærobservationerne«. Under dette foredrag forkastede foredragsholderen den traditionelle naturvidenskabelige angrebsvinkel til nærobservationerne. Denne angrebsvinkel tager udgangspunkt i, at der er observeret en fysisk genstand, anvender naturvidenskabelige analysemetoder og fokoserer på de mere håndgribelige aspekter ved observationerne.

I stedet for den naturvidenskabelig model opbyggede Flemming F. Olsen en model, der i langt højere grad fokuserer på de involverede personer (vidnerne) og de ikke-håndgribelige forhold heromkring. Nærobservationerne er først og fremmest indre

Tilhørerne er ved at være på plads i den hyggeligt indrettede foredragssal — et nyt foredrag kan løbe af stablen.

billeder i bevidstheden hos observatørerne, der kan være affødt af et naturligt fænomen (f.eks. flylys) eller en ikke-sanselig oplevelse, sagde Flemming F. Olsen. Man kan sammenligne denne type hændelser med forskellige former for psykiske projektioner, f.eks. religiøse oplevelser, som man igennem mange år har haft kendskab til. Teorien om, at nærobservationer skulle være personlige, psykiske projektioner, har dog svært ved at forklare, hvorfor der er så mange fælles træk ved nærobservationerne. Det synes også vanskeligt at forklare, hvordan nærobservationer med flere vidner (til tider uafhængige vidner) kan være et udslag af psykiske projektioner.

Flemming F. Olsen opfordrede UFO-organisationerne til i langt højere grad at lægge vægt på baggrundsinformationer om observatørerne ved en rapportoptagelse. Her tænkes der på oplysninger om træthed, forelskelse og andre ting, der kan have indflydelse på den aktuelle sindstilstand. Baggrunden for dette forslag er et ønske om nærmere at belyse spørgsmålet, om nærobservationer er et udslag af psykiske projektioner (»billeder«). Disse tanker falder i øvrigt i tråd med Keith Basterfield's teori om nærobservationer som en slags drømmebilleder, som det blev behandlet i UFO-NYT 1984, nummer 6.

Tysk UFO-forskning

Hansjürgen Köhler fra den seriøst arbejdende UFO-gruppe CENAP bragte et frisk pust med sig fra Vesttyskland. I sit foredrag fortalte han om CENAP's arbejde med at analysere observationer og offentliggøre holdbare oplysninger om fænomenerne i Tyskland. CENAP har registreret og analyseret omkring 275 observationsberetninger fra de sidste 11 år, men af disse 275 observationer er kun 7 forblevet uopklarede efter en nærmere undersøgelse. Og ingen af disse 7 UFO-rapporter stammer fra de seneste 5 år!

Antallet af UFO-observationer i Vesttyskland er væsentlig lavere end de tal, som andre organisationer fra andre lande offentliggør. Hansjürgen Köhler spurgte spøgende, om der mon ved Tysklands grænser var sat skilte op med teksten »Indflyvning af UFOer forbudt«! Den virkelige årsag er selvfølgelig, at den såkaldte afklaringsprocent og antallet af UFO-rapporter er stærkt afhængig af organisationernes analyse-metoder, deres forudopfattelser (rumskibs-overbeviste opklarer næsten aldrig rapporter som værende kendte fænomener!) og ikke mindst spørgsmålet om, *hvornår* man betragter en given observation som identificeret som noget kendt.

Det er almindelig kendt, at CENAP er endda overordentlig kritisk indstillet over for UFO-problemet. Det er da også givet, at denne organisation i en række tilfælde betragter en observation som identificeret, som hos en anden organisation villeblive godtaget som en UFO-rapport. Her kunne man så måske passende forsvare holdningen, at »det er bedre at tabe en tallerken på gulvet end at forsøge at spise af luftkasteller«!

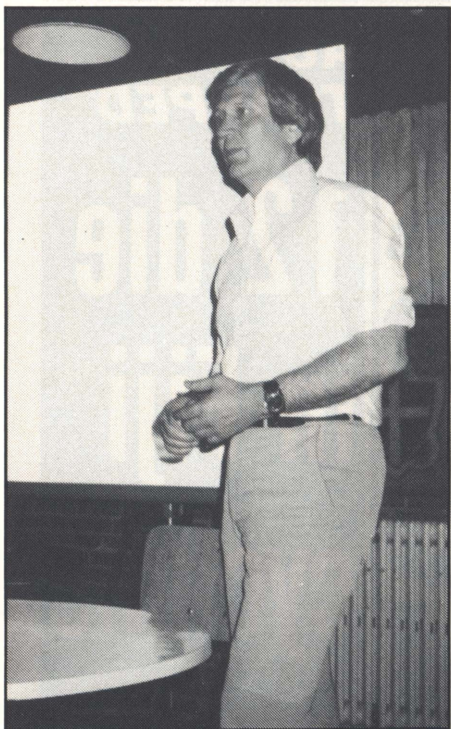
Hansjürgen Köhler belyste i sit foredrag også, hvilke naturlige fænomener, der i Vesttyskland giver anledning til rapporter. Det var hans indtryk, at op til 25% af de rapporter, som CENAP har undersøgt, kan identificeres som balloner. Der er dels tale om små varmluftsballoner, som unge og andre legesyge personer opsender for sjov — også om natten — og dels er der tale om andre typer balloner, som vejrballoner og legetøjsballoner. Også andre naturlige fænomener er årsag til rapporteringer. Der kan nævnes fly, planeter, dagmeteorer, skyer og lasershows på himlen, der i disse år vinder udbredelse i Vesttyskland. Hvis man ser bort fra sidstnævnte lasershows, tegner det tyske billede sig præcis, som de erfaringer SUFOI har vedrørende de hyppigske årsager til identificerede rapporter i Danmark.

Et par mere specielle tilfælde på identificerede rapporter blev også kommenteret i foredraget. Som eksempel kan nævnes en tysk plejer, der er ansat ved et psykiatrisk hospital, og som havde en såkaldt kontakt-oplevelse. Det vil sige en nærobservation, hvor plejeren følte han var i kontakt med de »ombordværende ufonauter«. Fra disse »ufonauter« modtog plejeren budskaber, som advarsler til jordens befolkning om at undgå en altødelæggende atomkrig. Budskabet er såmænd reelt nok — i disse tider — men af den type, som der i forbindelse med kontaktberetninger går 13 på dusinet af.

Plejerens historie hang ikke særlig godt sammen, og igennem de fortsatte undersøgelser dukkede der flere og flere uoverensstemmelser op. Til sidst indrømmede plejeren, at hele historien var opspind — han havde aldrig haft en sådan oplevelse. Grunden til, at han således digtede en historie, var rent personlige. Som følge af sin ansættelse ved et psykiatrisk hospital, følte han sig ikke særligt akcepteret i sin omgangskreds, og den spændende historie skulle være med til at hæve interessen for ham. Dette er altså endnu et eksempel på, hvordan den menneskelige baggrund bag observa-

tørerne spiller en stor rolle ved denne type beretninger.

Et andet frisk pust fra udlandet kom fra det svenske, hvor Bertil Kuhlemann fra Projekt URD i Sverige redegjorde for dette projekts tanker omkring UFO-fænomenerne. Den væsentligste grundholdning hos URD er, at ufologien bør betragtes som en videnskabelig disciplin. Ikke fordi UFO-fænomenerne nødvendigvis er udtryk for en side af vores virkelighed, men snarere fordi, der inden for dette emneområde anvendes helt specielle analysemetoder. Denne holdning står i nogen kontrast til den tidligere nævnte opfattelse, som kom til udtryk fra Per Andersen i paneldebatten. Her blev der givet udtryk for, at problemerne netop opstår, fordi man forsøger at anvende de samme metoder ved behandling af alle UFO-rapporter.

Den ene af de udenlandske foredragsholdere, Bertil Kuhlemann (URD, Sverige), fortalte om de nødvendige grundforudsætninger for at etablere et internationalt UFO-samarbejde.

Projekt URD har en strengt naturvidenskabelig indfaldsvinkel til UFO-problemet. Man indsamler en række konkrete oplysninger om det oplevede fænomen (placering i forhold til omgivelserne, form, farve, lysudstråling osv.), men interesserer sig ikke meget for de mere menneskelige omstændigheder ved observationen. Dette kom også klart til udtryk i foredraget, hvor det lille ord »måling« optrådte igen og igen. De ikke-målelige faktorer havde kun ringe interesse. Det er i den forbindelse også karakteristisk for URD, at man alene anvender de indsamlede rapport-oplysninger til statistiske analyser, hvor den enkelte rapport ikke længere spiller nogen væsentlig rolle i forhold til helheden. Eller sagt på en anden måde: Man analyserer hele »kassen« med UFO-rapporter under ét.

SUFOI's forskning

De aktiviteter, som SUFOI udfører på forsknings-området, blev belyst ved et foredrag af Per Andersen med titlen »UFO-forskning i 80'erne«. På baggrund af, at vi nu befinder os ca. halvvejs gennem dette tiår, var foredraget opdelt i to dele. Den ene del beskæftigede sig med SUFOI's forskning, som den er foregået i første halvdel af firserne, mens den anden del af foredraget forsøgte at belyse tendenserne for de kommende ca. 5 år.

I foredraget kom Per Andersen's helt personlige synspunkter om UFO-forskningen til udtryk. Konklusionen var, at selv om amatør-forskningens omfang (»kvantitet«) nok er dalende i øjeblikket, viser tendenserne, at forskningens kvalitet bliver bedre og bedre. Der bliver altså færre og færre forskningsresultater, men de enkelte resultater bliver bedre og bedre underbygget og fremkommer ved mere akcepterede metoder end tidligere.

Foredraget bliver på et senere tidspunkt bragt her i UFO-NYT, så der er her ikke en detaljeret omtale heraf.

Video-film

Foruden foredrag var der ved UFO 84 også andre typer aktiviteter, f.eks. forevisning af video-film om UFOer fra udenlandske fjernsyns-stationer. Der blev vist en fjernsyns-udsendelse fra det engelske BBC.

Et af indslagene i BBC-udsendelsen omhandlede en offentlig ansat videnskabsmand, Simpson, der havde fattet interesse for de engelske UFO-grupper. Han indmeldte sig anonymt i en af grupperne og deltog i deres aktiviteter, herunder de såkaldte observationsture. Under en af disse ture havde Simpson allieret sig med venner, der på en nærliggende bakketop tændte en kraftig projektør. De øvrige deltagere på observationsturen anså det selvfølgelig for et UFO, og da Simpson »tilfældigvis« havde et kamera med sig, tog han et billede af lys-fænomenet.

Simpson fremkaldte selv billedet, og inden han udleverede det til UFO-gruppen, udskiftede han det med et andet falsk billede af en mærkværdigt lys. På det billede, som UFO-gruppen fik, var der ikke mindre end 5 helt oplagte fejl i forhold til det lys-fænomen, der var blevet observeret. For eksempel stemte de øvrige lys på billedet slet ikke overens med de naturlige lys, der faktisk var i horisonten ved observationsstedet. På trods af dette lykkedes det gruppen at få billedet godkendt som et »ægte UFO-billede«, bl.a. ved hjælp af tilsyneladende meget

— fortsættes side 41

To af seminarernes faste støtter, Per Borgaard (th.) og Stig Andersen (tv.), ved pejsen.

UTROLIGT

UFO standser tog

Ved Kim Møller Hansen

Fredag den 18. januar 1985 havde den australske avis »Daily Mirror« de helt store typer i brug på forsiden: »UFO stops goods train«. Artiklen, skrevet af Tony Barnao, lyder således:

»Et UFO formodes at have standset et godstog i ødemarken. Politi og talsmænd fra de australske statsbaner (ANR) prøver at finde ud af, hvorfor toget blev tappet for energi, da det kørte gennem Nullarbor Plain.

To lokomotivførere observerede et mystisk lys, der svævede i adskillige minutter over deres godstog, som havde »tabt pusten«.

Mændene blev tvunget til at losse det meste af godset for at nå til toppen af en stejl stigning uden at miste det defekte tog.

John Beattie, talsmand for ANR, sagde, at der skulle foretages en undersøgelse af hændelsen, der fandt sted sent onsdag nat på Trans-Australske togstrækning, der går mellem Adelaide og Perth.

Hr. Beattie sagde, at mændene, begge erfarne lokomotivførere, så lyset, medens de befandt sig vest for Port Augusta i staten South Australia.

— Det ser ud som om de så noget adskillige kilometer oppe, medens de nærmede sig et afsidesliggende vigespor ved Ooldea, 740 km nordvest for Adelaide, sagde han.

— Vi ved ikke, hvad det var, der fik dem til at tabe motorkraft på vej op ad bakken. På nuværende tidspunkt venter vi på, at de vender tilbage til Adelaide.

Mændene var nødt til at koble de fleste vogne af for at nå Ooldea.

— Lokomotivet var til sidst i stand til at trække godsvognene til Cook, hvor lokomotivførerne aflagde en foreløbig rapport til den lokale repræsentant for ANR.

Daily Mirror

Friday, January 18, 1985

WE'RE Nº 1

UFO STOPS GOODS TRAIN

Drivers tell of hovering light

A UFO is believed to have stopped a freight train on its outback run.

Police and Australian National Railway authorities are trying to find out why the train was drained of power while travelling across the Nullarbor Plain.

Two locomotive engineers watched as a mysterious light hovered for several minutes above their freight train, which had lost power.

By TONY BARNAO

The men were forced to unload most of their cargo to get to the top of a steep embankment

● Continued Page 2

AUSSIES TRAPPED

12 die in Fiji cyclone havoc

● FULL STORY PAGE 2

JOHNNY O'KEEFE TRIBUTE

● BORN 50 YEARS AGO — SEE PAGE 5

LATE FINAL ● No 12,991 ● PHONE: 288 3000 ● TV: P 17 ● LOTTERY: JACKPOT No 2510: P 72 ● FINANCE: P 70 ● WEATHER: Cloudy

— De blev troet af andre og fortsatte gennem Nullarbor-området. Toget vil blive undersøgt i dag for at fastslå årsagen til motorsvigtet. Mændene fortalte, at motorsvigtet skete i samme øjeblik de så lyset. Eftersom de har erfaring i at køre gennem Nullarbor, må lyset have været meget usædvanligt, side de fortalte om det, slutter hr. Beattie.

Strækningen, hvor hændelsen fandt sted, ligger nær ved det afspærrede område tilhørende Woomera-militærbasen og ikke langt fra Maralinga.«

Er denne historie sand eller blot endnu en »and« som skal sætte avisens oplag i vejret? Vi ved det endnu ikke, men via SUFOIs gode kontakter i Australien vil vi forsøge at fremskaffe yderligere informationer.

Umiddelbart virker selve observationen noget tyndbenet, eftersom der kun er set et »lys«. Lyset (som kunne være af astronomisk oprindelse eller hænge sammen med en militærøvelse) og det samtidige motorsvigt behøver jo ikke nødvendigvis at have nogen forbindelse med hinanden. □

Kilde:
»Daily Mirror«, Friday, January 18, 1985.
Tilsendt af Jørn Tønder.

Aktiviteter - UFO '84

— fortsat fra side 39

tekniske analyser fra foto-kyndige! UFO-gruppen blev simpelthen revet med af deres egen indbyggede tro på, at der *skulle* være tale om et UFO. En sådan historie kan jo ikke andet end at mane til eftertanke.

Den engelske BBC-udsendelse beskæftigede sig også indgående med de nye spændende teorier om forskellige former for udladninger af kuglelys fra geologiske forkastningslinier. Disse teorier, der har været undersøgt af Persinger ved universitetet i Subbury og det amerikanske »Bureau of Mines«, har tidligere været omtalt her i UFO-NYT (se UFO-NYT 1984, nummer 3).

En anden video-film stammede fra det vesttyske fjernsyn, der havde inviteret Karl Veit fra IGAP's tyske søsterorganisation i studiet. Her gjorde han — som forventet — sig selv godt og grundigt til grin. Desuden har tyskerne set nøje på den berømte observation, der populært går under navnet »Rendlesham-tilfældet«. Man havde besøgt området og talt med forskellige af de involverede personer — og en helt naturlig hypotese til forklaring af tilfældet var dukket op. Den er i korthed en observation af en meteorundergang (bekræftet af astronomer) kombineret med lyset fra et fyrtårn (retning m.v. passer med observationen). Desværre får vi nok ikke denne hypotese refereret, når mindre seriøse ufologer fremover gengiver hændelsen som et »bevis« på, at UFOer er fremmede rumskibe på jordisk visit. □

FOTO
- Nødlandede ufonauter
— fortsat fra side 22

Udsnitsforstørrelse. Læg mærke til brillestellet, der har givet anledning til mange gisninger om billedets oprindelse.

men? Det forekommer ikke genkendeligt, men det skal man måske også nok være ekspert på området for at kunne bedømme.

Imidlertid har man som en kuriøs detalje på det ene foto fået øje på en ting, der ved nærmere eftersyn mest af alt ligner den ene halvdel af et brillestel.

Og det har yderligere sat gang i gisningerne om, hvad disse billeder i virkeligheden forestiller. Vi modtager gerne læsernes vurdering.

UFO-naut foto fra Tyskland
I 1959 udgav amerikaneren W. Gordon Allen bogen »Space-Craft From Beyond Three Dimensions« på forlaget Exposition Press, New York.

Blandt nogle af de almindeligt kendte UFO-fotos indeholdt bogen også et fotografi af et lille væsen, der står oprejst mellem 2 mænd. Teksten, der ledsagede fotoet, var kort og uden kontrollerbare detaljer:

↑ »Dette fotografi er fra Tyskland (læg mærke til de nordeuropæiske typer og deres trench coats), men »tallerken besætningsmedlemmet« er fra et UFO, der styrtede ned i nærheden af Mexico City. Ligene blev sendt til nærmere undersøgelser i Tyskland.«

Så vidt vides, var det første gang, at dette billede blev offentliggjort. Senere er det dukket op i utallige sammenhænge i bøger og tidsskrifter verden over, men tilsyneladende uden yderligere detaljer.

Spekulationer om, at billedet skulle vise en barberet abe iført støvler, har også været fremme. Men til hvilket formål dette så skulle have været arrangeret, vides ikke.

Har læserne mon yderligere oplysninger?

Kilder:
Alien Body Photos: An Updated Report, 21. november 1980. Udgivet af MARCEN, UFOIN og OUFOIL. MARCEN, 123 Olney Sandy Spring Road, Sandy Spring, Maryland 20860, USA.

Charles Berlitz og William L. Moore: UFO'et der styrtede. Episoden ved Roswell, New Mexico. Bogans Forlag A/S 1981.

The Age Of The UFO, redigeret af Peter Brookesmith, Orbis, London, 1984.

Lloyd Mallan: Secrets Of Space Flight. Arco Publishing Co.Inc., New York, 1956.

J. Gordon Vaeth: 200 Miles Up. The Conquest Of The Upper Air, The Ronald Press Company, New York, 1956.

Alfred Fritz: Med raket ud i verdensrummet, Jul. Gjellerups Forlag, København 1958.

W. Gordon Allen: Space-Craft From Beyond Three Dimensions, Exposition Press, New York, 1959.

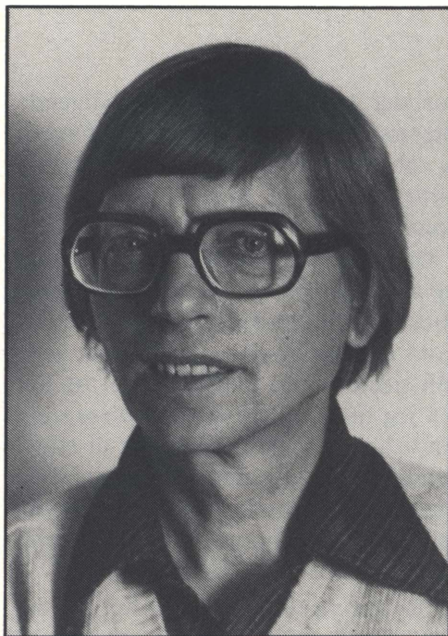
I næste nr. af UFO-NYT bringer vi beretningen om UFO-nauten fra FBI's arkiver.

Anden del af UFO'er i øst har redaktionen besluttet først at bringe i UN nr. 3, idet vi pludselig fik tilladelse fra den norske avis VG til at bringe Vaag-fotoet og beretningen herom.

MINDEORD

John Petersen

Ved Erling Jensen

En af SUFOI's trofaste støtter, John Petersen, Dragør, er efter nogen tids sygdom afgået ved døden den 13. januar, 53 år gammel.

John var med helt fra starten. Da jeg i 1958 kontaktede Kastrup-gruppen ledet af Leif Eckhoff Pedersen, havde John og hans kone Lizzie allerede i nogen tid været aktive i ufo-arbejdet. Det blev begyndelsen til mange fælles oplevelser indenfor SUFOI og et varmt venskab ved siden af.

I starten tyggede vi os gennem ufosagens mange aspekter gennem gruppearbejde, men det varede ikke længe, før der blev bud efter os til mange SUFOI-arrangementer, og man kunne være sikker på, at bag en del af det helt uundværlige praktiske arbejde, kunne man altid finde John.

Utallige var de gange, hvor gruppen mødtes hos John og Lizzie for at udsende UFO-NYT eller materialer til abonnenterne. Vi diskuterede livligt, mens vi gik rundt om bordet og proppede i kuverter, så vi nåede både det ene og det andet.

Efterhånden som organisationen udvidedes blev John medlem af det daværende Kontaktudvalg, som repræsentant for Københavnsområdet (1963-69). Fra 1970-74 endvidere som leder af Foredragsafdelingen og medlem af Repræsentantskabet. Masser af ungdomsklubber og foreninger i København og på Sjælland har John besøgt med sit lysbilledforedrag.

Da John var selvstændig med alt, hvad det indebærer, blev fritiden knap, og foredragene færre, og Foredragsafdelingen overgik til andre. Til gengæld blev Duplik-afdelingen samt et større arkiv placeret hos John i Dragør i 1975-76. Med udgangen af 1976 trak John sig fra Repræsentantskabet, idet han sammenlagt havde for meget at se til. SUFOI kvitterede for de mange års indsats med at udnævne ham til Æresmedlem.

Vi er mange, der vil savne John for hans aldrig svigtende hjælpsomhed og venlighed. Æret være hans minde.

Erling Jensen

Ny generalsekretær

Af Ole Henningsen

Svenskeren Knut Hammarskjöld overraskede ved sin tiltrædelse i 1966 som generalsekretær for IATA forsamlede journalister ved at tale om UFOer.

Den internationale lufttransportorganisation IATA (International Air Transport Association) fik den 1. januar 1985 ny generalsekretær. På denne dato afløste tyskeren Günter O. Eser, 57, fra LUFTHANSA, svenskeren Knut Hammarskjöld, der havde været generalsekretær siden 1966.

Knut Hammerskjöld, der er nevø af tidligere FN-generalsekretær Dag Hammarskjöld, overraskede omverdenen ved sin tiltrædelse som generalsekretær for IATA for 19 år siden.

Den 23. maj 1966 holdt Knut Hammarskjöld en tale for sammenslutningen af luftfarts- og rumfartsjournalister i New York. Talen havde titlen »Fremtidsplanlægning for international luftfart.« Den var bemærkelsesværdig, idet den også indeholdt et afsnit om UFO'er.

Knut Hammerskjöld indledte med at sige følgende: »Jeg tiltrådte på samme tid som tre store begivenheder indenfor flyvning og rumfart fandt sted. Først var der afgivelsen af den store ordre på de nye Boeing 747 jetfly — af mange kaldet »jumbo-jetfly« på grund af deres størrelse. Det var den største samlede ordre i flyvningens historie. Dernæsst var der den kritiske situation vedrørende Warszawa-konventionen..

BT

Luftfartens topfigur tror på flyvende tallerkener

IATAs ny generaldirektør – svenskeren Knut Hammarskjöld overvejer, hvad han skal stille op med de nysgerrige, der kikker på os fra rumme...

Svenske flygfartschef tror på "Flygande tefa...

Det vakte opsigt i pressen i 1966, da svenskeren Knut Hammarskjöld tiltrådte som generalsekretær for den internationale lufttransport-organisation IATA.

For det tredje var der den stigende interesse for de uidentificerede flyvende objekter (UFO-erne) hvilket var forårsaget af et antal nye observationer«.

Derpå beskæftigede Hammerskjöld sig med punkterne eet og to for derefter at slutte med at sige: »..Det var, hvad der var at sige om de store jets. Mit sidste punkt er UFO-erne, og her må jeg tilstå, at jeg tror på disse ting. Naturligvis er det nødvendigt at endevende og sortere de indkomne informationer så grundigt og nøgternt som muligt. Det er mit indtryk, at der fremstår to retoriske spørgsmål, nemlig

a) Er det virkelig usandsynligt, at der eksisterer civilisationer udenfor vor planet, civilisationer, som skulle være højere udviklet end vi — både teknisk og mentalt?

b) Er disse rumnaboer blevet mere interesserede i vor gøren og laden, efter at vor tekniske kunnen har udviklet sig?

Der er naturligvis et åbent spørgsmål, om denne mulige interesse fra rummet — en interesse, som synes at have vokset gennem de sidste ti år — blot er en genspejling af vore egne øgede muligheder for at observere, hvad der foregår omkring os.

Grunden til, at jeg bringer dette omstridte emne på bane, er ikke, fordi det er aktuelt, men på grund af de politiske følger som dette krav kan have for vore fremtidsudsigter indenfor lufttransportbranchen. Den mulige eksistens af rumnaboer vil, hvis det bliver bekræftet, skabe problemer af lov-

— fortsættes side 47

UFO-KLASSIKER

Tully, Australien 1966

Af Kim Møller Hansen

Aftryk efter et formodet rumskib må høre til sjældenhederne. Ikke desto mindre hævder australske ufologer, at der i januar 1966 blev fundet adskillige sådanne aftryk i et sumpområde nær byen Tully.

Ved 9-tiden den 19. januar 1966 kørte George Pedley, 27 år og bananfarmer fra Euramo, hjemad i sin traktor gennem et moseområde, der tilhørte Albert Pennisi. Her hørte han pludselig en høj hvislende lyd, der overdøvede motorstøjen fra traktoren.

George Pedley fortæller:

— Det lød som luft, der strømmer ud af en bilslange. Men traktorens dæk så ikke ud til at fejle noget, så jeg kørte videre. Jeg ignorerede lyde, men pludselig så jeg et rumskib stige op med en fantastisk hastighed fra mosen kaldet »Horseshoe Lagoon« (Hesteskolagunen), omkring 20 meter foran mig.

Det havde en blå-grå farve, 7,5 meter i diameter og knapt 3 meter i højden. Det snurrede rundt med en vanvittig hastighed, samtidig med at det steg lodret til en højde på omkring 20 meter, hvorefter det først foretog et fladt dyk og så steg skarpt. Det fløj med en fantastisk hastighed med retning mod sydvest. Det var ude af syne på sekunder.

Pedley begav sig hen til stedet, hvor han så objektet lette. Her opdagede han et cirkulært aftryk med en diameter på 10 meter. Dette aftryk bemærkede Pedley ikke, da han den foregående aften kørte gennem området. Rørene »*var alle uden undtagelse presset ned under vandoverfladen, døde og hvirvlet rundt i urets retning, som om de var blevet udsat for en slags enorm, roterende trykkraft.*«

Kun rør inden for cirklen var døde. Pedley fortalte senere, at han havde bemærket en svovllugt i området omkring aftrykket efter objektets forsvinden.

Da Pedley nærmede sig objektet, var traktorens motor begyndt at skrante for til sidst at gå helt i stå. Dette mente Pedley imidlertid kunne være forårsaget af ham selv.

Det cirkulære område eller aftryk bestod af et ca. 25 cm tykt lag af rør, revet op med rod. Rørene flød oven på 1,5 meter vand. En mand ved navn Alf McDonald undersøgte mosebunden og fortalte, at »en eller anden kraft simpelthen havde suget rørene op.«

I 1966 var der 25 nærobservationstilfælde i Australien. Denne fortegnelse indeholder nærobservationer fra 1966, hvor der er lighedspunkter med Tully-sagen.

1. **Tidligt i 1966, Culcairn, Victoria**
   Et antal cirkulære »reder« blev fundet i februar-marts 1966. Et aftryk var 4 m i diameter, og et andet var 2—2,5 m.
2. **14. februar 1966, Bankstown, New South Wales**
   En cirkel på næsten 7 meter i diameter bestående af rør presset ned og hvirvlet rundt i urets retning blev fundet i en mose.
3. **Februar 1966, Toorbul Point, Queensland, kl. 21.15**
   Et TV begyndte at blinke, da et kraftigt lysende objekt nærmede sig, standsede og forsvandt igen i samme retning som det kom fra. Det var aflangt med en længde på 20 meter. Det blev set på kun 100 meters afstand. Det blev senere oplyst, at mangrove-planter, som objektet overfløj, var visnede og brændte.
4. **6. april 1966, Westall, Victoria**
   Skolebørn og deres lærer så et blændende, sølvagtigt objekt, der fløj nær skolen. Det blev fortalt, at et fly nærmede sig det, og at objektet drejede 45° opad og forsvandt. I en indhegning, som objektet så ud til at have svævet over, var græsset presset ned i et område på 8—10 m i diameter.
5. **Maj 1966, Cerndale, New South Wales**
   I en græsmark blev der fundet et ovalt aftryk med en dybde på 25 cm og med en størrelse på 7 × 5 meter.
6. **I slutningen af 1966, Eyre Peninsula, South Australia**
   Otte ens cirkler med en diameter på 6 m blev fundet på et fladt jordstykke tæt ved en vej og så ud til at være brændte i overfladen.

Flere aftryk dukker op

Endnu to aftryk (også kaldet »reder« efter det engelske ord »nest«) blev fundet af sukkerrørsfarmer Tom War-

ren og skolelærer Hank Penning kun omkring 25 meter fra det første aftryk. Aftrykkene lå lige ved siden af hinanden og havde en diameter på omkring 3 meter. Rørene var lagt ned, henholdsvis i urets retning og modsat. Omkring 2 meter fra kanten af det førfundne aftryk fandt man et rektangulært stykke (1,5 × 2 m) af mosens kvikgræs, der var ligesom skåret af i højde med vandoverfladen og flyttet.

En uge senere dukkede flere aftryk op. En anden sukkerrørfarmer og hans nevø fandt endnu to aftryk, der så ældre ud end de tidligere fundne. De havde en diameter på henholdsvis 3,5 og 2,5 meter, og ved begge var der i midten tydelige tegn på, at rørene var afsvedne. Igen få dage senere blev det sidste aftryk fundet i nærheden af de andre og med afsvedne rør.

Flyvende tallerkendille

Alle aftryk blev fundet i Horseshoe Lagoon, der ejes af sukkerrørfarmer Albert Pennisi. Til avisen »The Sun-Herald« fortalte han, at han i ugen før Pedleys observation havde drømt, at en flyvende tallerken ville lande på hans ejendom.

Moseområdet blev hurtigt en turistattraktion. Berlingske Tidende skrev den 6. februar 1966 under overskriften: »Flyvende tallerkendille i Australien«: »*...Bladet 'Sydney Sun' sendte straks en journalist Ben Davie til Tully, og denne meddelte, at han havde set 5 sådanne reder i sumpen, hvor det vrimler med krokodiller. En af rederne er endog på en flydende ø, en del af søbunden, der er revet løs..... Rederne er blevet en turistattraktion. Foreløbig er der kommet ca. tusind busser, private biler og lastbiler med nysgerrige...*«

Fodspor

Selv om det i første omgang blev benægtet, blev der i det pågældende område fundet »fodspor«, som mest af alt lignede spor efter dyr. Sporene kunne ses omkring bananafgrøderne og også midt i den 0,2 hektar store mose. Aftrykkene var ca. 9 cm lange og afsat lige efter hinanden med en indbyrdes afstand på 25 cm. Lignende »spor« blev på samme tidspunkt opdaget i udkanten af jorden tilhørende den nærliggende gård. Alle aftrykkene der dukkede op efter Pedley's observation er i sig selv interessante, men alligevel mindre værd, da de ikke umiddelbart kan sættes i forbindelse med en samtidig observation af et UFO.

Oversvømmelse, parasitter og hvirvelvinde

Ufologen Stan Seers fik prøver fra Pedley's aftryk analyseret på universitetet i Brisbane, og det australske flyvevåben (RAAF) fik andre prøver sendt til flyvebasen ved Garbutt, Townsville.

Fysikeren G. Taylor undersøgte prøverne for alfa-, beta- og gamma-strå-

Den 19. januar 1966 så George Pedley et blå-gråt objekt stige op fra rørene i Hestesko-Lagunen, nær Tully. Objektet efterlod sig tilsyneladende et stort aftryk, hvor rørene var presset ned under vandoverfladen og hvirvlet rundt i en spiral, som om de var blevet udsat for en enorm, roterende kraft.

ling og fandt kun en lav beta-stråling i én af prøverne, hvilket kunne tilskrives almindelig baggrundsstråling.

En parasit, der lever på rørene, kunne selv om den også får rørene til at dø udelukkes som synderen, fordi parasitten altid efterlader rødderne og andre levninger på mosebunden. Derimod mente Dr. R. Langdon, at rørene sandsynligvis var gået ud efter at være blevet oversvømmet. Den kendte australske ufolog, Bill Chalker, påpeger imidlertid, at dette passer dårligt med Pedley's udsagn. Da Pedley kørte forbi stedet aftenen før, var det »helt dækket af grønne, græslignende rør, der var op til 3 m over mosevandet.« Det ser derfor ud til, at rørene blev revet op og blev brune inden for en periode på 12 timer. Forsøg med rør, der blev revet op og lagt under vand, viste, at rørene normalt først bliver brune efter tre dages forløb. Ved en naturlig oversvømmelse, hvor rørene ikke rives op, vil denne proces sikkert gå langsommere.

Bill Chalker mener, at aftrykket er lavet kort tid før Pedley kørte hjemad — nærmere bestemt omkring kl. 5.30.

Denne antagelse støttes bl.a. af, at farmeren Pennisi's hund på dette tidspunkt gøede som en gal med snuden vendt i retning mod sumpområdet.

Lige efter observationen var RAAF meget tilbageholden med udtalelser. Den 11. februar 1966 hed det forsigtigt, at undersøgelser »ikke viste noget betydningsfuldt« og at aftrykket kunne »være forårsaget af kraftig turbulens, der er normalt ved tordenvejr, der ofte forekommer i North Queensland på denne årstid.« Selve Pedley's observation blev sat i forbindelse med en »skypumpe«.

I januar 1982 fik Bill Chalker, som den første civile, adgang til RAAFs og Forsvarsministeriets UFO-arkiv i Canberra. I den del af arkivet, der omhandlede forespørgsler til RAAF fra offentligheden og UFO-organisationer, fandt Chalker følgende redegørelse for Tully-hændelsen:

Omkring kl. 09.00 den 19. januar 1966 så bananavler G. A. Pedley fra Tully i Queensland et mat lysegråt objekt, der var 8 m langt og 3 m bredt, stige lodret op over mosen ca. 25 m fra ham, stigningen aftog derefter til ca. 45°. Fra »objektet« kom der en sydende lyd, der aftog, mens det steg. Objektet lignede tilsyneladende to tallerkner lagt sammen med bunden udad. Der blev ikke observeret nogle detaljer. Observationens varighed blev anslået til 15 sekunder, og objektet forsvandt bare ud i den tomme luft, (afstanden blev ikke vurderet).

På det sted, hvor objektet først blev set, var der et næsten rundt aftryk på omkring 8 × 10 m i mudderet. Her var græsset bøjet i retning med uret ned til vandhøjde, og rørplanterne trukket op af dyndet. Hverken græsset eller de omkringstående træer havde brændmærker, og observatøren påstod, at der ikke lugtede brændt.

Selv om det ikke kunne fastslåes med sikkerhed, var den mest sandsynlige forklaring på observationen, at en »Willy-Willy« (australsk udtryk for cyklon) hvirvelvind havde bøjet rørplanterne og suget løse genstande 10 m op og dermed dannet en »flyvende tallerken«, før den forsvandt. Sydende lyde høres tit sammen med »Willy-Willies«, og teorien passer også med det cirkulære aftryk og planternes bøjningsretning.

Denne forklaring finder Bill Chalker meget utilfredsstillende, eftersom vejret var fint og solrigt på observationstidspunktet, og fordi der tilsyneladende ikke lå noget løst materiale spredt omkring på stedet.

Men flyvevåbnets hvirvelvinds-forklaring er måske ikke så tosset endda. I august 1981 blev der fundet tre cirkler/reder i en kornmark ved Cheesefoot Head nær Winchester i England. Sagen blev omtalt af Ole Henningsen i UFO-NYT nr. 6/84 side 44-45. Disse cirkler ligner til forveksling Tully-aftrykkene. De er egentlig spiraler drejet med uret, udgående fra centrum. Om deres oprindelse sagde en ekspert ved navn Dr. Meaden bl.a., at de var dannet af hvirvelvinde, og at *»i hvirvelvinde går vindspiralerne indad og opad; hvirvelvinde er kort sagt termiske opvinde i godt vejr...«*. På grund af de geografiske forhold på stedet i Winchester forblev hvirvelvindene stationære igennem hele deres korte liv.

Om de samme geografiske forhold også gør sig gældende i Horseshoe Lagoon skal jeg lade være usagt, men aftrykkenes lighed er påfaldende, og det gode vejr under Pedley's observation modsiger ifølge Dr. Meaden ikke hvirvelvinds-hypotesen — tværtimod. Godtager man denne hypotese, må man også samtidig godtage, at Pedley har misfortolket en hvirvelvind som »en flyvende tallerken«.

Hvirvelvindshypotesen *kan* forklare hændelserne i Tully, og den lyder trods alt mere sandsynlig end hypotesen om, at flere objekter af forskellig størrelse inden for en uge skulle være landet mere eller mindre ubemærket i et australsk sumpområde.

Andre forklaringer, såsom redebyggende fugle, krokodiller og en helikopterlanding har også været inde i billedet, men er igen blevet forkastet.

Bill Chalker og Keith Basterfield, der begge må regnes for at høre til blandt Australiens mest seriøse ufologer, mener imidlertid, at Tully-aftrykkene forbliver et mysterium. □

Kilder:

1) Berlingske Tidende, 6. februar 1966.
2) »The Encyclopedia of UFOs«, Ronald D. Story, Dolphin Books, Doubleday & Co Inc, New York, 1980.
3) »UFOs and the Limits of Science«, Ronald D. Story, William Morrow & Co, New York, 1981.
4) »Close Encounters of an Australian Kind«, Keith Basterfield, Reed Books, Australia, 1981.
5) »UFO Research Australia Newsletter« (UFORAN), no. 2, 1982.

IATA
Ny generalsekretær

— fortsat fra side 44

mæssig, politisk og teknisk art. Medens dette problem ikke behøver at blive løst i dag, må man sige, at det helt givet er en sag, som vi må overveje alvorligt i fremtiden!

Ja, det var det! Jeg håber ikke, at blandingen af Warszawa-konventionen, jumbo-jets og UFO-er har været for hård for Dem. Jeg har diskuteret disse emner lige ud af posen, fordi jeg tror, at De — og for den sags skyld alle medlemmer af pressen — ikke ønsker, at jeg går rundt med skyklapper på. Tak!«

Siden denne berømte tale hørte man ikke meget til Knut Hammarsjöld på UFO-fronten. Om interessen er kølnet, eller om der er andre årsager, kan ikke siges. Men travlt har denne tidligere svenske diplomat dog haft i sin embedsperiode i IATA. Det blev således en af hans meget store arbejdsopgaver at forsøge at få regeringer verden over til at samarbejde i retsforfølgelsen af flypirater. □

NATLIGT LYSSHOW

Dette spændende fotografi er taget i 1977 af James Ferguson og Tom Patton. Mellem kl. 22 og 24 en dag i marts måned befandt de sig i ørkenen vest for byen Tucson i Arizona. Ferguson (uddannet fotograf) og Patton eksperimenterede med natoptagelser af kaktus, hvor de brugte forskellige former for blitzlys.

Kameraet stod på stativ foran et pragteksemplar af en kaktus, da ørkensandet pludselig blev oplyst som ved fuldmånelys.

De to fotografer vendte sig om netop i samme øjeblik, som en stor lysmasse steg op fra bakkerne i det fjerne. Mændene stod som forstenede og ventede på at lyset skulle stige højere op, men det svævede ubevægeligt lige over horisonten i flere minutter.

Endelig kom der fart over de to observatører. De fik lynhurtigt vendt kameraet, indstillet blænden på 1.2 og tog et billede på tid.

Som det ses af stjernesporene på billedet tog optagelsen flere minutter.

Pludselig satte lyset sig i bevægelse og fløj lynhurtigt mod nord. Det forsvandt som et punktlys i det fjerne.

Lyssporet på billedet viser lysets bane, da det forsvandt. Billedet er for tiden til undersøgelse hos en californisk fysiker, der er videnskabelig konsulent for Center for UFO Studies (CUFOS).

Kilde: CUFOS Associate Newsletter, maj 1980.